

Aydın Ramazan Dincer'83

ARAMIZA YENİ KATILAN
KARDEŞLERİMİZLE DAHA DA GÜÇLENDİK

Muhtar Kent'71:

“NEREDEN GELDİĞİNİZİ UNUTURSANIZ
HİÇBİR YERE GİDEMEZSİNİZ”

**BİR TUĞLA DA
SEN KOY!**

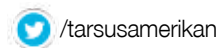

A L U M N I
BizLetter
A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

TAC 2019

Mezuniyet Töreni Coşkusu

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,

Aidat, tuğla getirisi ile birlikte, Derneğimizin en önemli gelir kaynağıdır. Yardım ve desteğe ihtiyacımız var. Tuğla getirilerini sadece burs için kullanabiliyoruz.

2019 YILI AİDATIMIZ

Aidat 300 TL + Üniversite Bursu 60 TL olarak belirlenmiştir.

Başkandan

Aydın Ramazan Dincer TAC'83

Aramıza yeni katılan kardeşlerimizle daha da güçlendik

Sevgili Mezunlar, Ağabeylerim, Kardeşlerim, "TAC never sleeps" bir önceki Headmaster'ın tabiridir. Gerçekten de dünyanın dört yanından haberler, etkinlikler, proje önerileri, katkılar. Camiamız çok hareketli ve durgunluğu hiç ama hiç kabullenebilecek bir yapıda değil.

Bir önceki sayımızdan bu yana neler yaşadığımızı özetleyecek olursak;

SEV Ortaokulu 12 Haziran ve Tarsus Amerikan Koleji'nden 20 Haziran'da mezun olup aramıza yeni doğan üyelerimize hoş geldiniz dedik ve mezuniyet coşkularını paylaştık. 2019 mezunu kardeşlerimizin de aramıza katılmasıyla daha da güçlendik. Mezuniyet coşkusu veliler, SEV vakıf temsilcileri, Akademik personel, Onur konuşması için davet edilen TAC '73 Hüseyin Diriöz ve misafirlerle paylaştık. Mezuniyet günlerinde bu sevinci paylaşmak için, her zaman olduğu gibi okuluna koşan mezun abi ve ablalarımız da aramızdaydılar, bizlere güç verdiler.

LGS sınav sonuçlarının açıklanmasına müteakip yoğun bir kayıt ve burs trafiğini de katkı veren ağabey ve kardeşlerle beraber yaşadık. Sizlerin emanetinizin en etkin ve adil kullanımı konusunda gerekli hassasiyetin gözetildiğini bilmenizi isterim.

TAC Mezunlar Derneğinin rutin her hafta Perşembe saat 15:00'te komisyonlar raporlama toplantılarının yapıldığını, dileyen mezunlarımızın katkılarını sunmak için katılmalarını ve her ayın ikinci Cumartesi Yönetim Kurulu toplantılarına da keza beklendiklerini bir kez daha hatırlatmak isterim.

22 Mayıs 2019 tarihinde İstanbul'da, SEV Vakfı yerleşkesinde; Mezun Konseyi toplantısına TAC, ACİ, ÜAA Dernek Başkanları ile Sait Tosyalı '75 ağabeyin başkanlığında katıldık. Geleceğe yönelik plan ve projeler konuşuldu. "Tarafların uzlaştıkları konuların en önemlisi Mezun Derneklerinin ayrı kurumsal yapısı olduğu ve mezunun önemi hususuydu. Mezun Dernekleri ve Vakfın işbirliği ve birlikte büyüme talepleri bir kez daha ele alındı. Mutlu haberlerde buluşmak üzere.

TAC sevgisi ve saygısıyla.

**TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu**

Başkan

Aydın Ramazan Dincer'83

Başkan Yardımcısı

Mehmet Özel'90

Sayman

Ali Cerrahoğlu'78

Genel Sekreter

Rıfat Kırıl'78

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak'63

Nihat Taner'68

Ulaş Bayraktar'93

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Taha Berk Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi

0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus- Mersin

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar
Derneği tarafından
3 ayda bir yayımlanır.

İçindekiler

BİR TUĞLA DA SEN KOY!	6
SON CUMALAR	9
İKİNCİ BAHAR DELİKANLILARI	12
TAC'88 MEZUNİYETLERİNİN 31. YILINI DÖNEM ARKADAŞLARININ OTELİNDE KUTLADI	14
MUTLU HABERLER	17
BİZİ HEP HAYAT HAYATA BAĞLADILAR...	22
SANATÇI VE SANATLA İLGİLENEN MEZUNLARIMIZLA BULUŞMA	26
İZMİR BAHAR YEMEĞİ	28
SADIK PAŞA KONAĞI TAC KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ	30
"TAMAMLAYICI TIP İLE DAHA NET SONUÇLAR ALINABİLİYOR"	32
SADIK PAŞA KONAĞI RESTORASYONU	34
MEHMET T. NANE, IATA YÖNETİM KURULU'NA SEÇİLDİ	35
"TAC BENİM İÇİN DÜNYA FİKRİ İLE TANIŞTIĞIM YER"	36
TAC'Lİ DOKTOR MEZUNLARIMIZLA GURURLANDIK"	40
TAC'DE İLKLERİN ÖYKÜSÜNE BİR HALKA DAHA...	53
GELİN, BİR SENE NASIL GEÇTİ ONA BAKALIM:	60
KAYBETTİKLERİMİZ	62
MEZUN OLANLAR	64

Erdoğan Kaynak TAC'63

Editörden

Sevgili BizLetter okuyucuları,

Dergimizin 2019 - 3. sayısı her zaman olduğu gibi, sizlerden gelen haber ve fotoğraflarla dolu.

Okurken büyük bir ailenin bir üyesi olarak, kendinizle ve ailenizle gururlanacak, mutlu olacaksınız.

Arkadaşlarımızın ve çocuklarımızın başarı hikayelerini bulacaksınız bu sayımızda. Kısa başlıklarla:

- Avrupa Gençlik Parlamentosunda TAC'li iki üyemizle temsil ediliyoruz

- Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi akrediteasyon sertifikasını Prof. Dr. İskender Sayek'in (TAC'63) elinden aldı.

- Sertifikayı veren de, alan da (dekan Prof. Dr. Hakan Öztürk (TAC'85) Tarsus Amerikanlı

- Dr. Sefa Ulukan (TAC'78) TFSF başkanı oldu

- Sadık Paşa Konağı mimarlarımızın (Sait Kozacıoğlu (TAC'04) ve Hakan Dalaman (TAC'82) gayretli çalışmalarıyla yenilendi

- TAC Kültür ve Sanat Merkezi hüviyeti kazandı

- TAC İstanbul Şubemiz sanatla uğrasan mezunlarımızı İstanbul'da buluşturdu

- Ali Kabaş (TAC'76) arkadaşımız fotoğraf sergisiyle ses getirdi

- Hava taşımacılığının merkezi olan IATA Yönetim Kuruluna Mehmet Nane (TAC'84) seçildi

- TAC'69'lu Oğuz Aydemir'in başarısı

- TAC'09'lu Hazal Kamışlı'nın gerçekleşen hayali

- İzmir'de yaşayan mezunlarımızın Bahar Yemeği

- TAC'88 döneminin 31. mezuniyet yılını kutlamak için Urla buluşması

- Tamamlayıcı Tıp üzerine Mersin'de çalışan operatör doktor Cüneyt Tamam

- Tarsus Gözlükule Araştırma Merkezi ve Prof. Dr. Aslı Özyar'ın başarılı çalışmaları

- TAC'70'li Prof. Dr. Yaşar Bilgin'in başarılı çalışması

- TAC Spor Kulübü başkanımız Dr. Ali Çekiç'in kaleminden başarıyla geçirilen bir sezonun hikayesi

- Tarsus SEV orta okulu ve TAC'19 döneminin mezuniyet törenleri

- TAC'li anne ve babaların SEV'li ve TAC'li çocukları

- Mezunlarımızdan mutlu haberler ve kaybettiklerimiz

Lütfen camiamıza iletilmesini istediğiniz haberlerinizi ve fotoğraflarınızı nuranbaykal@gmail adresine iletin ki biz de BizLetter'de yer verelim.

Bizletter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberler bekliyor.

Unutmayın:

HER MEZUNUMUZ BİR HABER
HER MEZUNUMUZ BİR MUHABİRDİR.

betulablatac@gmail.com - nuranbaykal@gmail.com - erdogankaynak@gmail.com

Hoşça kalın, Bizletter'siz kalmayın

BİR TUĞLA DA SEN KOY!

Dr. Ali Cerrahoğlu TAC'78

Her yıl Haziran ayının son günlerinde sınav sonuçları açıklanır ve tüm okullarda olduğu gibi TAC'de de yoğun bir kayıt süreci başlar. Sınav sonuçları açıklanır açıklanmaz kayıt takvimi oluşturulur ve tüm Türkiye'den çok sayıda aday öğrenci ön kayıt yaparak okulumuza gelmek isterler.

Bizler de mezunlar derneği olarak okulumuz ve vakfımızla birlikte ve iki bini aşkın mezunumuz ve TAC dostlarının katkısıyla yürüttüğümüz "Bir Tuğla da Sen Koy!" projesi ile başarılı ve desteğe ihtiyacı olan öğrencileri hep birlikte seçerek okulumuza kazandırıyoruz.

Mezunlar Derneğimizin sağladığı bursların tamamına web sayfamız www.tac-alumni.org üzerinden başvuruluyor. Bu yıl "Tuğla Bursu" için 51 aday başvurdu. Okul müdürlerimiz ve mezun temsilcilerinden oluşan "Tuğla Burs Komisyonu" kayıt döneminde üstüste uzun süren toplantılar yaparak ihtiyaç ve başarı kriterlerini karşılayan yaklaşık 25 öğrenci ile görüştü. Bu yıl üçü kız ve üçü erkek olan altı pırl pırl öğrenci Tuğla Bursu almaya hak kazandı ve okulumuza kaydedildi. Halen okulumuzda 22 öğrenci Tuğla Bursu ile okuyor. Tuğla Bursu ile destek verilen toplam öğrenci sayısı 47 ye ulaştı.

Okulumuzun yaşam bulduğu kent olan Tarsus'un okulumuza büyük ilgi göstermesi memnuniyet verici. Devlet okullarındaki öğretmenlerin ve dersane hocalarının da yönlendirmesiyle her yıl çok sayıda başvuru oluyor. Bu yıl okulumuzda öğrenime başlayacak olan kız öğrencilerden birisi başarılı bir devlet okulu olan Tarsus Hasan Ali Yücel ortaokulunu birincilikle bitirdi. Önceki iki yılın okul birincileri de okulumuza Tuğla Bursu kazanarak girmişlerdi ve halen başarıyla okuyorlar. Devlet memuru babasının tayini Şırnak'a çıkan diğer kız

öğrencimiz Silifke'den geliyor. Üçüncü kızımız ise bu yıl ülkemiz genelinde başarı sıralamasında ikinci olan Tunceli'den geliyor. Kızlarımızdan birisi gündüzlü, diğer ikisi yatılı okuyacaklar.

Erkek öğrencilerimizin birisi Tarsus'un bir başka başarılı devlet okulu olan İMKB ortaokulu birincisi. Bir diğer erkek öğrencimiz de Silifke'den geliyor. Tuğla Bursu almaya hak kazanan Mersinli öğrencimiz ise akademik başarısının yanısıra 4 yıl konservatuarda tam zamanlı eğitim görmüş. Öğrencilerin her birinin çok özel hikayeleri var.

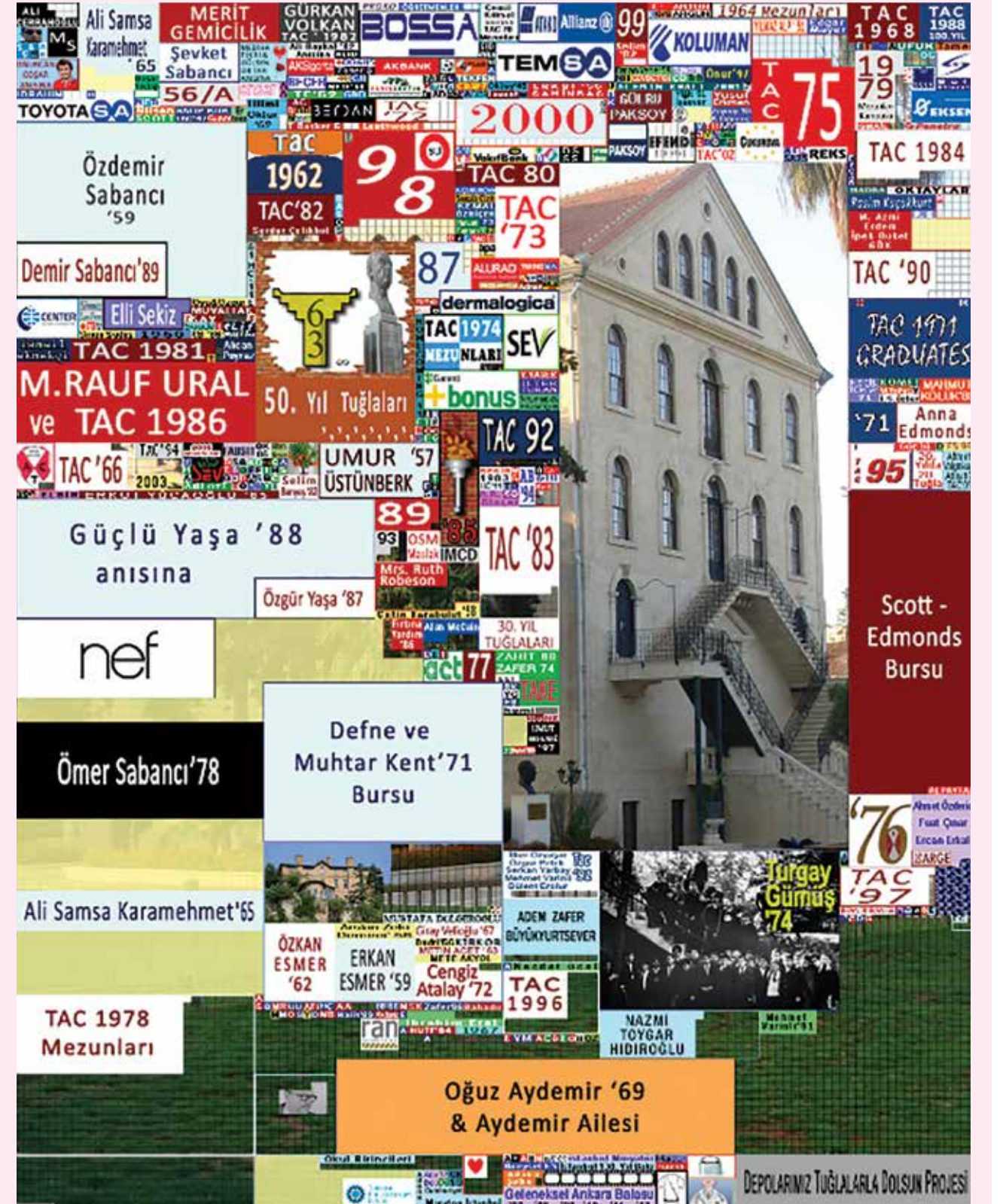
Tuğla Bursu'nun yanısıra okulumuzun ve vakfımızın sağladığı diğer birçok burs olanakları ve sizlerin hiç dinmeyen destekleri ile her geçen gün TAC'de okumayı hakeden daha fazla öğrenci bu fırsatı bulabiliyor. Büyük veya küçük tüm bağışçılarımıza camiamız adına sonsuz teşekkürlerimizi iletmek isteriz.

Uzun vadede okulumuzda okumayı hakeden tüm öğrencilerin maddi imkanı olup olmadığına bakılmaksızın okulumuzda okuyabilmesini sağlamak, yani diğer bir deyişle "Need Blind School" haline gelebilmek hepimizin ortak hedefi olmalı.

Tuğla Projemize bağışlar devam ediyor. 12 bin Tuğlaya ulaştık. 600 Tuğla ve üzerinde bağış yapan bağışçılarımızın adına başarılı ve desteğe ihtiyacı olan birer öğrenci okumaya devam ediyor.

Bu yıl seçilen yatılı bir kız öğrencimiz "Oğuz Aydemir ve Aydemir Ailesi Tuğla Bursu" ile okumaya hak kazandı. TAC 1969 mezunu Oğuz abimize ve önceki tüm bağışçılarımıza camiamız adına çok teşekkür ederiz.

2019-2020 eğitim öğretim yılının okulumuza yeni katılan öğrenciler için başarılar getirmesini diliyoruz.

TAC Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu Haziran ayı toplantısı
Namrun'da bulunan TAC Yayla evinde geniş bir katılımıla gerçekleşti.
Destek veren tüm mezunlarımıza teşekkür ederiz.

Istanbul

Adana

Ankara

Mersin

İKİNCİ BAHAR DELİKANLILARI

Nebil BARBUR'70

Uzun planlama ve Tufan Türanlı'nın üstün gayretleri ile nihayet TAC'70 buluşması için 11 ihtiyar delikanlı Ege kıyılarının en güzel okul teknesi olan STS BODRUM yelkenlisi-ne 26 Haziran akşamı intikal etti.

37 Metre uzunluğunda ve yelken yarışlarında sayılamayacak kadar çok ödül kazanmış olan bu güzel teknenin, 6 tanesi solda 6 tanesi de sağda olan ranzalardan müteşekkil yatakhanelerinin, bize 56 yıl önce başladığımız yatılılığımızı hatırlatması ayrı bir güzellik oldu.

Toplam 3 gece boyunca kaldığımız bu tekne ile Datça ve Bodrum'un nefis koylarını dolaşmak, yüzmek, tavla turnuvaları ve Knidos gibi muhteşem harabeleri dolaşmak ama en önemlisi hasretlerimizi gidermek hepimize çok iyi geldi.

Tuncay'ın bu geziye özel olarak hepimize yaptırmış olduğu T-shirtler ve göndere çektiğimiz T.A.C. bayrağı ile olay disiplinli bir gezi şekline döndü. Bu disiplini bira ve rakı ile de güçlendirmemelik edemedik, biz de öyle yaptık.

Darısı diğer dönemlerin başına.

TAC'88 mezuniyetlerinin 31. yılını dönem arkadaşlarının otelinde kutladı

Okan Toygar'88

1OO. YIL Mezunuyuk Mavrayık Biz Bir Başkayık!!!

Dev şairimiz Nazım Hikmet "Karımın İstanbul'dan Yazdığı Mektup" isimli şiirinde "arkadaşlık ağaca benzer, kurudu mu yeşermez artık" diyor. Havasından mıdır, suyundan mıdır bilinmez rahle-i tedrisatından geçen herkese, bu ağacı hiç kurutmamayı öğretmiştir Tarsus Amerikan Koleji. Mezuniyetin üzerinden yıllar geçer, yine de unutulmaz bu büyük çatı altında yaşanmış olan güzel anılar. Sevgili kardeşim Ömer Naci'nin amcası, 1947 mezunu Cevdet Naci Gülalp'a mezuniyetinden neredeyse 60 yıl sonra "TAC'li Yıllar" isimli kitabı (SEV Matbaacılık, 2006) yazdıran bu duygu olsa gerek.

1973-77 yılları arasında CHP milletvekilliği yapan 1955 mezunumuz Engin Ünsal 12 Eylül'ün hemen öncesi ve sonrasındaki zor yılları anlattığı "Ecevit'ten Ecevit'e" isimli anı kitabında (İnkılap Kitabevi, 1994) zaman zaman Tarsus yıllarına da gidiyor. O bölümlerden birinde darbenin hemen öncesinde, çocuklarını, mezbahaya dönen İstanbul'dan uzak tutmak için Mersin'e götürdüğü seyahati anlatıyor. Tarsus'tan geçerlerken "içinde sıcak bir şeyin kıvıllı kıvıllı aktığını" söyleyen Engin Abi şöyle devam ediyor; "...Tarsus'ta geçen yıllar...Aslında tek başına bir kitap konusudur o yıllar. Tarsus'tan geçerken o sıcak Ağustos gecesinde içimi saran hüznün nedenini bulmaya çalıştım. Bir daha o yıllara dönememek miydi? Sanmıyorum. Beni

asıl üzen, sanırsam o güzel, o büyümlü yılları paylaştığım dostlarımı bir daha görememek korkusu idi." "Büyümlü yıllar"...çocukluk arkadaşları ve "bir daha onları görememe korkusu..." Düşünebiliyor musunuz darbenin hemen öncesinde, çocuklarını İstanbul'dan uzak bir yerlere götürme telaşındaki bir baba Tarsus'taki anılarını ve arkadaşlarını gözünün önüne getiriyor ve onları bir daha görememe düşüncesiyle hüznleniyor. Bir başka yerinde de şöyle diyor Engin Abi; ...Tarsus ve anıları, yaşadığım sürece kaçıp sığındığım serin bir kaya gibi olmuştur. Dibinde mor menekşelerin, çiğdemlerin büyüdüğü ve de kimsenin bilmediği, kimsenin beni bulamayacağı bir kaya gibi..."

Her iki abimize, büyüğümüze, geleneklerimizi, anılarımızı, anı-

ların değerini ve günümüze kadar kurumadan gelen, hatta zamanla daha da yeşeren çocukluk arkadaşlıklarını böylesine güzel yansıttıkları için minnettarız. TAC'yi TAC yapan, benzerlerinden farklı kılan da işte budur.

Cevdet Naci Gülalp abimiz "TAC'li Yıllar" kitabında mezuniyetlerinin 55. Yılında 50 + dinazorlar reunion'ı düzenleyebilmek için sarf ettiği çabayı, bazısını 50 yıldır görmediği arkadaşlarıyla buluşma coşkusunu çok güzel anlatıyor. Onun arkadaşlarını dünyanın dört bir tarafından toplayıp Adana'da ağırladığı gibi bu yıl da Deniz Ünsalan bizi Alaçatı'da kendi otelinde (Dengizgabiği otel) misafir etti. Bu organizasyon için çok uğraştı ve sonuç olarak Dublin, Paris, Mersin ve İstanbul'dan ekonomik, siyasi, ailevi birçok engeli aşarak gelen toplam 18 kişiyi 3 gün boyunca yedirdi, içirdi, gezdirdi. Helal olsun Dengize, gallekleri heç dengişmemiş diyor sözü organizasyonda Deniz kadar emeği geçen İpeee bırakıyorum.

İpek Keretli'88

Teşekkürler Okan! Alaçatı'ya Deniz'in oteline gitme fikri İstanbul'da bir balıkçıda yemek yerken çıktı. Birimiz söyledik, diğerleri destek verdi ve şaşırtıcı şekilde kimse şaka yapmıyordu, niyetliydik.

Birebir herkesi teker teker arayaarak, aratarak, mesaj atarak, attırarak etkili bir çalışma ile bu hafta sonunu planladık elbirliği ile. Bu hazırlık kısmı pek zevkli ve heyecanlı oldu bizim için. Her bir araya gelişimizde olduğu gibi Harun yine o güne özgü TAC tişörtlerimizi özenle yaptırdı. Herkeste bir heyecan, çocuklar gibiydik. Sonra hafta sonu kavuştuk birbirimize ve aman ne eğlence ne keyif, ne sohbetler, hasret gidermeler. İnsanın çocukluk arkadaşlarını yetişkin olarak tekrar tanıyor ve bunun da tadı bambaşka. İşin güzel tarafı hafta sonundan sonra da etkisi,

keyfi devam ediyor. Hafta sonu neler yaptığımızın pek de bir önemi yok ama duygusu çok önemli bence.

Deniz'in otelde heyecanla yaptığı tüm hazırlıklar şahaneydi. Odalarda alkaseltezer'lerimize kadar hazırıldı! Başka hiç bir misafir grubuna bizimki kadar heyecanla hazırlık yapmamıştır bence. Fransa'dan gelen Atlas'ın getirdiği şaraplar, peynirler, şampanyalar, Mersin'den Kerem, Celal ve Cumhuriyet'in getirdiği tatlılar, Mersin'den gelirken yolda kalan ama yine de yetişen 'deneli' şalgam derken Okan'ın 2 gün boyunca sık-maya devam ettiği çiğ köfteler... (Ne çiğ köfteydi be!!!)

Dilek hasta olmasına rağmen, Gamze işlerini tatilde yaparak gelmişti. Kızının doğum gününü erken kutlayarak Dublin'den Umay, el yapımı harika takılarıyla Sedef, üniversite sınavına hazırlanan oğlunu İstanbul'da bırakarak gelen Elif, mümkünse danslarıyla Afşar, Çağatay,

nüktedan kişiliğiyle Ömer Naci, bankacımız Toker, barda nefis içkileriyle Gürçay, hepimiz şahaneydik, birlikte unutamayacağımız bir haftasonu geçirdik.

İşte biz de bu karışım gibiyiz, bizim oraların havası suyu toprağındandır da herhalde! Tüm farklılıklarımızla beraber olup, eğlenebiliyoruz ve en önemlisi çocukluk yıllarımızda Stickler'in gölgesinde yaşadığımız birlikteliğe geri dönüyoruz.

Bu bağ öyle bir bağ ki dünyanın neresinde olursan ol, işler, sorumluluklar, aileler kısa bir süreliğine de olsa bir kenara bırakılıyor ve okul bahçesinde su savaşı yaptığımız günlere geri dönüyoruz adeta. Çok şanslıyız, yetişkin sorumluluklarımızdan kısa bir süreliğine uzaklaşıp, okul bahçesinde, sınıfta yaşadığımız paylaştığımız arkadaşlığın keyfini 50 yaşına bir kala doyasıya sürebiliyoruz diyor sözü ozan Ömer Naci'ye bırakıyorum.

Ömer Naci Gülalp'88

GİTMESE MİYDİK?

31 sene sonra bir hafta sonu
Gelmese miydi hiç sonu
Deniz'in mekanı, Adı "Kabuk"
Gelemeyenlerin mazereti abuk sabuk
Çiğ köfteyi yoğuran Okansa
Ah bir de damak tadımıza dokansa
Katılım fena değil yüzde onsekiz
TAC tarihinde 31'i kutlayan galiba tekiz
Avşar'a figür lazım bir de sesine akord
Celali uyandırmasa iyiydi Muradi "The Lord"
Her mezeye bir tenkit işte Gamze Olgun
Yaş 50 ama maşallah ne yorgun ne solgun
Barların dili olsa konuşsa Cumhuriyet'e
20 yaş genç olsalar "dikkat edin" derdi bu ikiliye
Dilek'in simidi, Umay'ın halhalı
Kabuk Otel iyiydi ama sanki biraz pahalı
Toker'in rakısı, Sedef'in takısı
Ha bir de unutmayalım Murat Gürçay sıpası
Elif'in sükûneti, Harun'un kredisiz, senedi
Adam kredi almak için her yolu denedi
Masamız neşeli, mezeli ve etli
Çünkü organizatörümüz İpek Keretli
Atlas bırakmadı bizi şarapsız camambersiz
Ömer Naci de ordaydı olur mu hiç kambersiz

Tarsus Kent Konseyi genel kurulu için kamu kurumları, yerel yönetim ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri bir araya geldi. Yapılan toplantı sonunda TAC'78 mezunumuz Ali Cerrahoğlu yeni dönem Kent Konseyi başkanı olarak seçildi.

Mezunumuzu tebrik eder, daha da güzel bir Tarsus için gerçekleştirecekleri projelerde başarılar dileriz.

TAC'83 Serdar Küçükbayraktar ile Sevim Acar ile evlendi. Mutluluklar dileriz.

Doç. Dr. Orhan Saim DEMİRTÜRK
Kalp ve Damar Cerrahisi
(Damar ve Varis Cerrahisi)

Hasta Kabulüne Başlamıştır.

ÖZEL TÜRKMENBAŞI 0322 453 00 00

TAC'85 mezunumuz Doç. Dr. Orhan Saim Demirtürk Damar ve Varis Cerrahisi olarak Adana Türkmenbaşı Tıp merkezinde çalışmaya başlamıştır. Yeni işyerinde başarılar dileriz.

TAC'84 mezunumuz Murat Erdemtok Adana Ziyapaşa Yüzevler mevkiinde yeni açtığı muayenehanesinde tüp bebek ve infertil hastaları kabul etmeye başladı. Tüp Bebek işlemlerini Adana Acıbadem Hastanesi Tüp Bebek Merkezinde gerçekleştirmek üzere anlaşma yapan mezunumuza bereketli ve mutlu günler dileriz.

TAC'00 mezunumuz Erkin Gonca 2.5 senenin ardından yeniden Ankara'ya döndü. Ankara Etimesgut Devlet Hastanesi'nde Beyin ve Sinir Cerrahi olarak görev yapmaya başlayan mezunumuza başarılar dileriz.

TAC'01 Leman Ateşok ile Nazım Yiğit Günay dünya evine girdiler. Ömür boyu mutluluklar dileriz.

TAC'72 Mustafa Kemal Görbil'in torunu Mira Arya'nın kardeşi Metehan dünyaya geldi. Mezunumuza tebrik eder, çocukları ve torunlarıyla sağlıklı ve mutlu bir yaşam dileriz.

TAC'84 mezunumuz Dr. Sinan Kamiloğlu Mersin Ortadoğu Hastanesi'nde hasta kabulüne başlamıştır. Ortopedi ve Travmatoloji & El ve Üst Ekstremité Cerrahisi & Mikrocerrahi " uzmanı olan mezunumuza uzun yıllar sonra döndüğü Mersin'de başarılı ve mutlu günler dileriz.

Türk Ortopedi ve Travmatoloji Birliği Derneği (TOTBİD) Üsküdar (Ayak ve Ayak Bileği Cerrahisi) şubesi yeni dönem seçiminde TAC'87 mezunumuz Doç. Dr. Tulgar Toros başkan olarak seçilmiştir. Mezunumuza yeni görevinden dolayı kutlar, çalışmalarında başarılar dileriz.

TAC'01 Can Pekkoçak ile eşi Günce Pekkoçak'ın kızları Derin Pekkoçak dünyaya geldi. Pekkoçak ailesine sağlıklı ve mutlu bir hayat diliyoruz.

TAC'77 mezunumuz Ersin Şendoğan'ın oğlu TAC 10. sınıf öğrencisi Emir Şendoğan Tenis milli takımında 18 yaş kategorisinde yerini aldı. Emir'i başarısından dolayı tebrik ederiz. Yolu ve şansı daima açık olsun.

TAC'11 mezunlarımızdan Naci Al ile Simay Mutlu Aybek dünya evine girdi. Mezunlarımıza ömür boyu mutluluklar dilerim.

TAC'01 Hale Çakallı'nın oğlu Arda'dan sonra Ela ve Selin ismini verdiği ikiz kızları Nisan ayında Toronto'da dünyaya geldiler. Sağlıklı ve mutlu bir yaşam dileriz.

TAC'04 mezunumuz Gökçe Pişkin, 3 Mayıs 2019'da İzmir'de İrfan Önal ile evlendi. Düğün törenlerinde TAC'04 dönem arkadaşları da mezunumuzu yalnız bırakmadı. Gökçe'04, eşi ile birlikte aktif siyaset yaptığı CHP de çalışmalarını sırasında tanışmıştı. Bu nedenle çiftin nikahın da, CHP Genel Başkan Yardımcıları, Belediye Başkanları ve Milletvekilleri de bir araya geldi. Bornova belediye başkanı Dr.Mustafa İduğ tarafından kıyılan nikaha, TAC'03 mezunumuz Çise Ciğer, İzmir Mv. Mahir Polat, İstanbul Mv. Sezgin Tanrikulu şahitlik ettiler. Çiftimize ömür boyu mutluluklar dileriz.

TAC'77 mezunumuz İhsan Özdemir, Tarsus Belediyesi'ne ait; Hazır beton tesisi, Belediye Ekmek Fabrikası, Toplu Konut İnşaatı, Tarsus Su Park ve Havuz işletmesi ile iştirak eden Tarsus İmar Ticaret Ltd Şti'ne genel müdür olarak atanmıştır. Kendisine görevinde başarılar diliyoruz.

TAC'11 mezunumuz Nazmiye Milli ile Efe Ener dünya evine girdiler. Ömür boyu mutluluklar dileriz.

2002 döneminden Ruzin Dağlı, 15 Haziran 2019'da Bodrum Göltürkbükü'nde yapılan tören ile hayatını Can Yeğinsu ile birleştirdi. 20 farklı ülkeden katılımın olduğu organizasyona çok sayıda TAC'li de katıldı.

Ruzin Dağlı'02, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdikten sonra Paris Assas Üniversitesi'nde uluslararası hukuk ve hukuk felsefesi üzerine yüksek lisans yapmıştır. 3 yıl İstanbul'da avukatlık yaptıktan sonra Londra'ya geçmiş, bu şehide 5 yıldır "solicitor" olarak uluslararası devletler hukuku, uluslararası özel hukuk ve ticaret hukuku alanlarında avukatlık yapmaktadır.

Can Yeğinsu ise Londra'da doğup büyümüştür. Oxford Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ni bitirdikten sonra Princeton Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde "Fellow" olarak görev yapmıştır. Akabinde Harvard Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni tamamlayan Can Yeğinsu 9 yıldır İngiltere'de uluslararası hukuk, insan hakları ve ticaret hukuku alanlarında "barrister" olarak avukatlık yapmaktadır. Ayrıca Columbia, Georgetown ve Koç Üniversiteleri'nde 3 yıldır ders vermektedir.

3 günden oluşan organizasyonda; 14 Haziran günü düğün yemeği ve 15 Haziran Cumartesi günü nikah gerçekleşti. 16 Haziran günü de kutlamalar devam etti. Bizi misafir eden ailelere ve de organizasyon için yoğun çaba harcayan Dürin Dağlı'ya (TAC'2005) teşekkür ederiz. Londra'da yaşamlarına devam edecek olan çiftte de mutluluklar dileriz.

Kızkalesi (1948) Turgay Altıkulaç, Sedat Eden, Ata Tanrıverdi, Ergün Yalçın, İzzam Saltık, Gabi Aburus (TAC'54).

ANILAR... ANILAR... BİZİ HAYATA BAĞLADILAR ...

TAC ANILARIM - Yazar: Ata Tanrıverdi'54

Göz açıp kapayıncaya kadar ilkokul bitti. Aynı sınıftan iki arkadaşla birlikte (Sırrı Barutçu ve Fuat İnandı) Tarsus Amerikan Koleji'ne kabul edildim. Sizlere kolejde geçen ilk günümü anlatayım. Bütün kolej talebelerinin muhakkak ki çok enteresan ilk gün anıları vardır. Her ne sebepleyse ilk derse on beş yirmi dakika kadar geç kaldım. Kapıda beni kapıcı Hüseyin Ağa karşıladı ve sınıfımı gösterdi. Geç kalmanın ezikliği içinde sınıfa girdim. Öğretmen Miss Yarrow adında almış yaşlarında bir rahibe. Dersin ne olduğundan habersizim. Kara

tahta yok. Onun yerine duvar yeşile boyanmış, üzerinde "seven" yazılı. Miss Yarrow alt dudağını ısırarak abartılı bir şekilde V harfini vurguluyor. Sonra sağ eliyle dilin damağa kuvvetli bir şekilde bastırılmasını anlatacak şekilde N harfini vurguluyor. Çocuklar hep bir ağızdan "sevin" diye tekrarlıyorlar. Hoca tekrar ediyor, çocuklar yine bağırıyor. Komik bir manzara. Hoca hiç Türkçe konuşmuyor. İngilizce bir şeyler söylüyor, sonra yine el hareketleriyle "sevin". Demek ki "sevin" mühim bir şey, iyi öğrenmek lazım.

Ben de çocuklara uyup "sevin"

diye bağırıyorum. Hiçbir şeyin farkında değilim. Ne dersin matematik dersi olduğunu, ne "seven"ın yedi olduğunu ne de çocukların benim geç kaldığım zaman içerisinde sayıların birden yediye kadar İngilizce karşılıklarını öğrendiklerini biliyorum. Varsa yoksa "sevin". Sonra hoca baştan alıyor "van, tu, suri". Eyvah işler iyice karıştı. Hoca tekrar ediyor: "suri". Çocuklar bağırıyor, kimi sürü, kimi zürü, kimi türü, kimi furi. Hoca ısrar ediyor. Dilini dişlerinin arasına sıkıştırıp öyle bir "suri" diyor ki tükürükler sıcıyor. Fakat çocuklar bir türlü "suri"yi doğru telaffuz edemiyor-

lar. Babam bizlere namaz sureleri öğretirken Türkçede olmayan fakat Arapçada olan bu sesi bir hayli talim ettirdiği için, o harfi ben hocanın istediği şekilde telaffuz edebiliyorum. Hoca farkına vardı. Benden "three"yi tekrar etmemi istedi. Tekrar ettim. Çok memnum kalmış olacak ki Türkçe, "Oh, bravo, maşallah!" dedi. Ağzım kulaklarımda. Ben hocayı da, okulu da sevdim. Bu sefer hoca tahtaya 1+2= ? yazdı. Bana döndü, ben "sevin" diye bağırardım. Hem de hocanın yaptığı gibi, hem elimle gösterip hem de V ve N harflerini abartılı bir şekilde vurgulayarak.

Sınıfta bir kahkaha koptu. Ben ne olduğunu anlayamadım. Çocuklar hâlâ gülüyor. Hele önde oturan şişman bir çocuk var ki, yüzü gülmekten kıpkırmızı olmuş, bütün vücuduyla gülüyor. Neredeyse boğulacak. Onun o halini görünce ben de gülmeye başladım. İkimizi de gülme krizleri tuttu. İlkokulda olsa çoktan tekme tokat dayağı yemiştik. Hoca baktı olacak gibi değil, dersin bütün ciddiyeti kayboluyor, ikimize de Türkçe, dışarı çıkıp gülmemiz geçinceye kadar dışarıda kalmamızı söyledi. Biz dışarıda beklerken zil çaldı. Bu arada çocuğun adının Ali Altındöken olduğunu, ihzari (hazırlık) sınıfını tekrarladığını öğrendim. Birbirimizi çok sevmiştik. Hâlâ da arkadaşlığımız devam ediyor.

Tarsus Amerikan Koleji 1888 yılında Amerikalı bir hayırsever, Mr. Shepard tarafından kurulmuş, bir yıllık hazırlık sınıfı dâhil orta ve lise kısmıyla yedi yıl eğitim veren bir okul. Tarsus'ta o zaman bizim kolejden başka lise yok, sadece bir ortaokul var. Ortaokuldan mezun olanlar, liseye Mersin'e gidiyorlar. Çocuklar koleje 11-12 yaşlarında başlayıp 19-20 yaşlarında mezun oluyorlar. Yukarı sınıftaki ağabeyler, aşağı sınıftaki öğrencilere tam bir ağabeylik yapıyor, onlara çok iyi birer örnek oluyor, derslerine yardım ediyorlar. Okulun spor

“Yukarı sınıftaki ağabeyler, aşağı sınıftaki öğrencilere tam bir ağabeylik yapıyor, onlara çok iyi birer örnek oluyor, derslerine yardım ediyorlar.”

faaliyetleri de çok ileri. Futbol, voleybol, tenis, atletizmde çok ilerlerler. Hatta muhtelif koşu dallarında Seyfi Alanya gibi Türkiye çapında sporcular var. Voleybolda Tarsus Belediye Başkanı'nın ikiz çocukları Turhan ve Orhan, yine onların bir sınıf altındaki Kuşdemir Uygur kardeşler, hayranlıkla izlediğimiz sporcular.

Okul müdürü Mr. William Sage Woolworth Jr., uzun boylu, disiplinli ve çok dirayetli bir insan. Yalnız okulun değil bütün Tarsus'un saygısını kazanmış, Türkçeyi mükemmel konuşan, hatta Türkçe şiirler yazan bir şahıs. Teneffüsten

sınıflarımıza girmek için geç kaldığımız zaman Mr. Woolworth'un bahçede ellerini çırparak, "allright boys, hurry up" (haydi çocuklar, çabuk olun) deyişi hala kulağımdadır. Okulun biri Türk, diğeri Amerikalı müdür yardımcıları var. Ethem Ongun Bey ve Mr. Richard E. Maynard. Onlar da müdür kadar değerli hocalar. Mr. Maynard, Türkiye doğumlu. Babası Türkiye'de misyonerlik yaparken Bitlis'te doğmuş. Tahsilini Amerika'da yaptıktan sonra tekrar Türkiye'ye, Tarsus Amerikan Koleji'nde öğretmenlik yapmak üzere dönmüş. Okul Osmanlı İmparatorluğu zamanında misyonerlik faaliyetlerinde bulunmak üzere açılmış olmasına rağmen Cumhuriyet'in ilanından sonra bu faaliyetini durdurmuş.

2002 yılında, Adana HiltonSA Otelinde, TAC 1947 mezunu Cevdet Naci Gülalp Ağabey'in organize ettiği "Dinozorlar" toplantısına katıldım. Mezuniyetlerinin 50. yılını doldurmuş, Koleje aynı yıl başladığımız sınıf arkadaşlarımdan birçoğu oradaydı. Fakat bu toplantının esas ilginç ve heyecan veren yanı, 1952 yılından daha önceleri TAC'den mezun ağabeylerin de bu toplantıya katılmış olmalarıydı.

Okul bahçesi (1950) Ata Tanrıverdi, Tuncay Osmanoğlu (Türkmen), Tan Güvenç, Gün Kuran (TAC '55)

“

Bir gün bir kovboy filmini izlerken önümde oturan iki delikanlıdan birisinin diğerine tam bir Tarsus şivesiyle “galk lan, gidek, filmin yarısı bitti, bir zumzuk (yumruk) bile yok,” dediğini hiç unutamam.

”

Bizlere çok iyi birer örnek olmuş, bizleri her zaman sevgi ile kucaklayan bu ağabeylere bizler de gerekli saygıyı göstermeye, onlara layık birer kardeş olmaya çalışmıştık. Onların yanında bu okuldan mezun olamayışına bir kez daha hayıflandım, ama her şeye rağmen aralarında tekrar bulunmaktan büyük gurur duydum.

Orta birinci sınıftayız. Okuldan çok memnunum. İngilizceyi bayağı konuşur duruma geldik. Babamın yazıhanesiyle Irmak Kahvesi'nin arasında Tarsus Emniyet Amirliği var. Babam, bir gün Emniyet Amiri ile Tarsus'un meşhur göz doktoru Ramiz Bey'in İngilizce öğrenmek istediklerini, benim bu işi yapmak isteyip istemediğimi sordu. Memnuniyetle kabul ettim. On iki yaşında öğretmen olmuşum. Hem de Emniyet Amirliği'nin bahçesinde, kırk yaşındaki Tarsus'un popüler iki öğrencisine. Ne kadar olduğunu şimdi hatırlayamıyorum, ama üç-beş kuruş da harçlık çıkarıyordum.

O zaman sinemalar pek revaçta ve bizler sinemaya gitmeyi çok seviyoruz. Filmler de Lorel-Hardi, Üç Ahbap Çavuşlar, Tarzan ve kovboy gibi şeyler. Sinema on beş kuruş. Ancak bu paranın kazanılması lazım. Babamın en çok sevdiği şey bizim Kuran surelerini ezbere oku-

Okul bahçesi (1950)Ata Tanrıverdi, Atilla Eröncel (TAC 56)

mamız. Hemen elimize Kuran'ı alırız. Belki yarım saat içinde bir sureyi ezberleriz. Babam akşam eve geldiğinde sureyi okur, harçlığı kapar, kapağı sinemaya atarız. Ancak, tabii çabuk öğrenilen de çabuk unutuluyor. Aradan birkaç gün geçtikten sonra babam son öğrendiğimiz sureyi tekrar okumamızı istediğinde aklımızda yarısı bile kalmamıştır. Diğer bir para kazanma metodu ise noter dairesinde çalışmaktır. Okuldan çıktıktan sonra doğru yazıhaneye koşar, evrakların pullarını yapıştırır, sonra onları dosyalar, daireyi baştan aşağı süpürür, toz alır, harçlığımıza kavuşurduk.

Sinemalar bir âlem. Seyirciler filmin heyecanına kendilerini öyle kaptırırlar ki, filmde atılan bir sandalyeden korunmak için başlarını hızla öne eğerek, filmin kahramanı (ki ona oğlan denir) sahneye çıktığı zaman onu yüreklendirmek için bir alkış tufanı koparırdı. Bir gün

bir kovboy filmini izlerken önümde oturan iki delikanlıdan birisinin diğerine tam bir Tarsus şivesiyle “galk lan, gidek, filmin yarısı bitti, bir zumzuk (yumruk) bile yok,” dediğini hiç unutamam. Filmler sıcağından sık sık alev alır, beyaz perde de filmin yandığı görünür, seyircilerden koro halinde bir “oooo!” sesi yükselir, bir iki dakika ara verilir, filmin yandığı yer kesilir, iki uç yapıpıştırılır ve film tekrar başlar.

Bu kesilen parçalar çöpe atılır. Aklıma parlak bir fikir geldi. Kesilen parçaları toplayıp evde film oynatmak ve para kazanmak. Derhal işe koyuldum. Marangoza gidip bir kutu yaptım, önüne bir mercek koydum. Kutuyu üstten açıp filmi sabit iki makara arasına yerleştirdim. Kutunun arkasına bir delik açıp el fenerini de oraya koydum. Bunu karanlıkta duvara aksettirdiğimde belli belirsiz bir görüntü çıkıyordu. Bu da bana yetiyordu. Hemen arka-

daşlara müjdeyi yetiştirdim. Toplandık. Ancak ne kadar ortalığı karartmaya çalışsak da yine de sağdan soldan odaya ışık giriyordu. Kardeşim Akil'den gene parlak bir fikir geldi. Karyolanın dört bir yanına battaniyeleri asmak ve karyolanın altından görüntüyü seyretmek. Evet, bu metot daha iyiydi. Hiç olmazsa görüntüdeki şahıslar biraz daha belirgindi. Düşünebiliyor musunuz, Tarsus'un yaz sıcağında etrafı battaniyelerle çevrilmiş karyolanın altında üç arkadaş buram buram terler içinde bir görüntü seyrediyor ve işin garip tarafı, bu da bize keyif veriyordu. Bu sinemacılık işini bir müddet yaptım ve üç-beş kuruş da kazandım. Fakat arkadaşlar bir müddet sonra hep aynı filmi seyretmekten sıkıldılar ve ben sinema işletmeciliğine(!) son verdim.

Annem, kendi annesi gibi güzel yemekler yapardı. Kolejden arkadaşlarım Erdoğan Altınal ve Ergun Sayın sık sık evimize bizi ziyarete gelirlerdi. Her ikisi de annemin yemeklerini bugünkü gibi hatırlıyorlar. Erdoğan, bilhassa annemin sarımsaklı piyazını, Ergun ise aşuresinin tadını bir türlü unutamadıklarını hala söylüyorlar. Hatta bir keresinde Ergun, Antakya'ya ailesinin yanına giderken, annem yol da yer diye Ergun'a aşure vermiş. Ergun Tarsus'tan otobüse binmiş fakat otobüsün hareketi biraz gecikmiş. Ergun yemek hususunda biraz titiz. Annemin verdiği aşurenin bir tadına bakayım, eğer lezzetli değilse boşu boşuna taşımayayım diye düşünmüş. Bir kaşık alıp tadına bakmış. Aşure öyle hoşuna gitmiş ki otobüs daha hareket etmeden bütün bir kâseyi bitirmiş, kâseyi de orada otobüs durağında bırakmış. Bu hikâyeyi Ergun bana nice yıllar sonra telefonda anlattı. Olaya epey gülerken bu vesileyle de öpülesi elleri annemi anmıştık.

Bir gün babam eve takunyay-

la geldi. Babamı hiç öyle bir halde görmemiştim. Ne olduğunu sordum. “Ayakkabılarımı camide yanlışlıkla almışlar,” dedi. Cami ile evin arası en az beş yüz metre. Hem de yol çarşının tam ortasından geçiyor. Tarsus'un yegâne noterini böyle komik bir vaziyete düşüren hırsıza çok içerledim. Ağzıma geleni sarf etmeye başladım. Ahlak-sız, adi herifler, hem de cami gibi kutsal bir yerde böyle şeye kalkışıyorlar. Böyle insanları asmak la-

“

Annem, kendi annesi gibi güzel yemekler yapardı. Kolejden arkadaşlarım Erdoğan Altınal ve Ergun Sayın sık sık evimize bizi ziyarete gelirlerdi. Her ikisi de annemin yemeklerini bugünkü gibi hatırlıyorlar.

”

zım, kesmek lazım. Hızımı almış gidiyorum. Babam beni sakinleştirdi. “Evladım” dedi, “mutlaka ihtiyacı vardı ki, onun için almıştır.” Ben bu kadar temiz kalpli, insanlar hakkında kötülük düşünmeyen bir insana çok ender rastladım.

Babam, anneme çok nazik davranırdı. Evimizde anneme yardım eden birçok kadın çalışırdı. Müstakime Bacı, Binnaz Bacı, Leyla Bacı hatırlayabildiklerim. Kimisi çamaşıra, kimi ev temizliğine kimi yemek yapmaya yardım için gelirdi. Hele bir Arap “Eminanım”ımız vardı ki görülmeğe değer. Bir dudağı yerde, bir dudağı gökte bir zencici. Çocukken bu iyi kalpli kadından pek korkardım. Garibimin Türkçesi de zayıf. Bizleri çok severdi. Benim

doğumumu bile hatırlardı. Birgün bana eliyle de göstererek “Sen böyle doğdu, güçücükle bir at parçası,” ne dediğini anlamadım. “Niye, çok mu çirkindim?” diye sordum. “Yok, çok gozeldin, ama güçücükle bir at parçası.” Anneme koştum. Annem tercüme etti. “At dediği et, yani doğduğunda avuç içi kadar küçük-tün demek istiyor.”

Leyla Bacımız da bir âlem. Kara cahil ancak Kayserili. Bilir bilmez her lafa karışır. O güne kadar da üç koca eskitmiş; Sözüm ona eve yemek, bilhassa da hamur işleri yapmak için gelir. Gelir gelmez hamur tahtasının önüne oturur ve başlar emretmeye. Unu getir, suyu getir, mayayı getir. Kıymayı kavur vs, vs ama inkâr etmeyeyim, mantısı da çok güzel olurdu. Ancak evde işini bitirip de gittiğinde annem helak olmuş vaziyette adeta bir köşeye yığılırdı. Bilgiçlik taslaması daha doğrusu ukalalığı o derece ileriye ki kendisine takılmadan edemezdi. Bir gün Akil matrağına “Leyla Bacı, sen Annibal'i bilir misin?” diye sordu. Leyla Bacının cevabı: “Bilirim, bilirim, ona bizim köyde muşmula derler.” Gülmekten kırılmıştık.

Harp sonrası Tarsus'a ilk gelen şey elektrik oldu. Bütün ilkokul hayatımız ya gaz lambası ya da mum ışığında ders çalışmaya uğraşmakla geçti. Türkiye'ye yeni yeni aletler de gelmeğe başladı. Eve ilk gelen radyo oldu. RCA marka küçük bir radyo. Odanın bir köşesine raf yapıldı. Üstüne de radyo kondu. Bizim neslin çocukları, radyo çocuklarıdır. Ne güzel programlardı onlar. Radyofonik temsiller, klasik Türk ve Batı müziği eserleri, Yurttan Sesler, Ajans haberleri vs.vs. Hele Eşref Şefik'in güreş müsabakalarını öyle bir anlatışı vardı ki, heyecandan yerimizde hop oturup hop kalkardık. Daha sonraları buzdolabı, çamaşır makinesi, elektrikli süpürge. Babam böyle şeylere öyle meraklı ki, Tarsus'a ilk gelen mallardan mutlaka bir tanesi de bizim eve gelirdi.

Sanatçı ve Sanatla İlgilenen Mezunlarımızla Buluşma

2 2 Haziran 2019 Cumartesi günü çok özel ve güzel bir gün geçirdik. Ulaşabildiğimiz Sanatçı ve Sanatla ilgilenen mezunlarımızı hem camiamıza tanıtmak hem de bu tip toplantılarımızla camiamızdaki mezunlarımızı birbirine daha iyi tanıtabilmek için kahvaltı düzenledik.

Tabii bu kahvaltı esansında "2019 Homecoming" de gerçekleşen spor müsabakalarının Şampiyonlarının Plaketleri de sahiplerine teslim ettik.

Minyatür Turnuvası Şampiyonu plaketini, 1999 dönemi Takım Kaptanı Cem Cömert'99,

İstanbul Şube Gönül verenimiz İdil'87 den aldı.

Basketbol Turnuvası Şampiyonu plaketini ise Necat'75 abimiz,

Defne'89 ve Fırat'89'na teslim etti.

Plaketlerden sonra kahvaltımıza ulaşabildiğimiz ve katılabilen Sanatla ilgilenen mezunlarımız kendilerini ve ilgi alanlarını diğer mezunlarımıza anlattılar.

Defne Ongun Müminoğlu'89
Deniz Coşkun'96
Berna Kahraman'96
Göze Üner'96
Mehmet Ataman'96
Onur Özgül'96
Başak Keser'97
İhsan Önal'98
Çağrı Barış Kasap'98
İlksen Çiğdem'2000
Selçuk Sepici'04
Hüsne Çiğdem'04
Nihal Senan'08
İpek Özbay'08
Ömer Güzel'21

Birer birer konuşarak ilgi alanlarını ve çalışmalarından bahsettiler.

Gerçekten süper bir gün oldu. Küçükten büyüğe bütün mezunlarımızın ilgisini çeken, dinamik ve sanat dolu bir buluşma oldu.

Sabahın erken sayılabilecek saatlerinde başlayan kahvaltımız, muhabbetin uzaması ile öğleden sonraya kadar devam etti.

TAC Sanat ve benzeri etkinliklerimiz devam edecektir. Tüm mezunlarımızı da tabii ki her zaman haberdar edeceğiz.

Bir sonraki buluşmamızda görüşmek üzere.

Saygılarımızla
TAC Mezunlar Derneği
İstanbul Şubesi.

İZMİR BAHAR YEMEĞİ

Fatih Özbayrakçı'81

Sevgili Mezunlar,
TAC/TAO mezunlarının İzmir'de ki faaliyetleri dura kalka ilerlemektedir.

Mezunlarımızla 20 Nisan akşamı geleneksellemeye çalıştığımız Bahar Yemeğini gerçekleştirdik.

Dört yıl gibi uzunca bir aradan sonra 20 Nisan cumartesi akşamı tekrar bir araya gelme fırsatı bulduk. 1954-1992 yılları arası mezunlarından oluşan toplam 29 mezunumuz ve eşleri ile 39 kişilik bir katılım gerçekleşti.

Dokuz Eylül Üniversitesi Rektörlük lokalinde yaptığımız bu gece de abiler ve kardeşler

tanışıp sohbet ettiler.

Anlatılan mavnalar ve yapılan satışmalar gecenin eğlencesi oldu.

Günümüz de birbirimize olan bağlılığımız daha da önem kazanmıştır. TAC ruhunu yaşatmak ve sürdürmek için bu tür buluşmaları daha sık bir araya gelmemiz konusunda yapılacakları planladık.

Öncelikle İzmir'deki çalışmalarını gerçekleştirmek ve sürdürebilmek için durumumuz müsait mezunlarımız ile yeni bir komite kurulması için çalışma başlattık.

Bu buluşmanın gerçekleşmesinde emeği geçen Mehmet Ergin '63, Murat Ildır '72 ve Özgün İnan '92'ye sonsuz teşekkürler.

TAC'81 URLA BULUŞMASI

İzmir'e yolu düşen 81 Mezunu Ali Sedat Uluğ ve Barış Gürsesli için, İzmir'de yaşayan 81 mezunları bir araya gelip Urla'da bol mavralı bir yemek yediler.

İzmir'de yaşayan mezunlarla beraber bu yaz içinde Çeşme veya Urla'da bir araya gelmeyi plan-

lıyoruz.

Bölgenin yapısı yaz sezonu ile birleşince faaliyetler de tatil oluyor. Yaz boyunca yolu İzmir ve çevresine düşen Mezunlar bizlerle iletişime geçerse bir araya geleceğimiz bir yemek organize ederiz.

Sevgi ve Saygılarımla

ATALAY - ARIKAN KARMA SERGİSİ TARSUS'LU SANATSEVERLERLE BULUŞUYOR

Nihat Taner'68

İlerleyen aylarda Tarsus'ta karma sergilerini açacak olmanın heyecanını yaşayan, sanata gönül ve emek veren iki güzel insanı sizlere tanıtmak istiyoruz.

1972 mezunu Cengiz Atalay'ın zarif eşi Dorothea Atalay ile konuşuyoruz; 1958'de Almanya'nın Trier kentinde doğdum. Essen Üniversitesi'nde öğretmenlik eğitimi mi tamamladım. Uzmanlık alanlarımdan biri tekstil sanatlarıydı. Almanya'da ve daha sonra yerleştiğim Türkiye'de çeşitli okullarda öğretmenlik yaptım. Emekli olduktan sonra Haluk Evitan'ın resim atölyesinde çalışmaya başladım. Halen buradaki çalışmalarım devam ediyor.

İlk dönem resimlerimin ko-

Dorothea Atalay

nuları 'Doğa ve Çiçek' oldu. Objelerin genellikle gerçekliklerini değiştirip, geometrik/kübik şekillerde yorumladım. Resimlerimde saf ve parlak renkler hakimdir. Daha geç dönem resimlerimde 'Soyut ve Soyut Manzara' konularını işledim ve giderek kübik şekillerin yoğunluğu arttı. Bir diğer ilgi alanım tekstil sanatıdır. Bir arkadaşım ile birlikte 'Eldoku' adında bir kuruluşa öncülük ettik. 'Eldoku' ile Türkiye'deki geleneksel tekstil sanatlarının izini sürmekte, yaptığımız tasarımlarla, Ankara'da yaşayan ve 'evde çalışan' kadınların hayatlarına dokunmaya çalışıyoruz.

Haziran 2010 ve Haziran 2011'de DAM Galeri, Ankara'da ve Ağustos 2018- BoHo Galeri, Ankara'da karma sergilere katıldım. Mayıs 2018- BoHo Galerisi, Anka-

ra'da kişisel sergimi açtım. Tarsus sanatseverler ile bir araya gelecek olmak beni heyecanlandırıyor.

★ ★ ★

Sözü sergiye yontuları ile katılacak olan mezunumuz Nihat Arıkan'a bırakıyoruz:

1953'te Finike'de dünyaya geldim. 1972'de TAC'den mezun oldum. Hacettepe Tıp Fakültesi'nin ardından Ankara Tıp Fakültesinde Üroloji ihtisası yaptım. Aynı bölümde 2014 yılına kadar öğretim üyesi olarak çalıştım ve sanatla uğraşmak üzere kendi isteğimle emekli oldum. Seramik, heykel ve edebiyatla ilgileniyorum. 2014'de ilk kişisel heykel sergimi açtım. 2015'de "Kısa bir öykünün romanı şiir dilinde" adlı şiir kitabım, 2017'de "6. Sokak gölgeleri" adlı kısa öykü kitabım yayınlandı. Halen Ankara Ahlatlıbel'de kendi atölyemde seramik ve metal heykel çalışmalarımı sürdürüyorum. Sanat anlayışına gelince; uğraşım sanat yapmak için değil. Oldukça ileri bir dönemde sanatla uğraşmaya başladığım için isim yapmaya çalışmak gibi bir çabam ya da maddi

bir beklentim yok.

Benimki bir tutku ve çok kapsamlı bir eğitim almadım. Ancak sanatla uğraşabilmek için 30 yılın Üzerinde emek verdiğim mesleğimi bir anda bıraktım. Heykel ve şiirlerimde kafamı karıştıran konuları sorguluyorum ve anlatıyorum. Şiirlerim "anlatı şiir" tarzında. Bu nedenle edebiyat camiasından bazı kişiler mutlaka kısa öykü yazmam gerektiğini söylediler. Şiir kitabındaki bazı şiirler kısa öykü haline geldi. Zaten lise ve fakülte de de öykü yazardım. Heykellere gelince; kendimi en rahat biçimde ifade edebildiğim alan bu. Yıllarca bir cerrah olarak çalıştığım için figüratif çalışma daha kolay gelmesine karşın kendimi soyut çalışmalarda daha iyi ifade edebildiğimi düşünüyorum. Özellikle son bir yıldır seramiğe metali de ekledim ve çalışırken çok daha iyi hissediyorum. Kısacası yaptığım her şeyde, maddi ya da manevi ikincil bir kaygı taşımadan, sadece anlatıyorum. Yıllar sonra Tarsus'ta dostlarla bir araya gelebilmek ve sergi açmak çok güzel bir duygu. Tüm mezunlarımıza ve Tarsuslu dostlarımıza sanat dolu günler diliyorum.

Nihat Arıkan

“Tamamlayıcı Tıp ile daha net sonuçlar alınabiliyor”

Ergül Bakay TAC'63

1989 TAC mezunu, Mersinli kardeşimiz Doç. Dr. Cüneyt Tamam'ı BizLetter Editörü Sevgili Erdoğan Kaynak (TAC-63) ile birlikte, Hürriyet Mah 1792 Sok No:1 K3 D6 Yenişehir adresindeki kliniğinde ziyaret ettik, çalışmalarını, Tamamlayıcı Tıp alanında yeni gelişmeleri anlatan değerli bilgileri kendisinden edinmek imkanım oldu.

Dr. Cüneyt Tamam Gülhane Askeri Tıp akademisi Tıp Fakültesinden mezuniyeti sonrası GATA Haydarpaşa Eğitim Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'nde uzmanlık eğitimimi tamamlayarak Türk Silahlı Kuvvetlerinin farklı hastanelerinde görev yapmıştır. 2012 yılında ABD'de Wake Forest Üniversitesi Tıp fakültesinde Artroskopik cerrahi ve Robotik cerrahi konularında çalışma imkanı bulmuş omuz, diz, kalça ve ayak bileği cerrahisi alanında eğitim almıştır. 2016 yılında yine ABD'de Harvard Üniversitesi ilgili bölümünde protez gevşemesi üzerinde eğitim görmüştür. Alanında ödülleri almıştır.

Dr. Cüneyt 2010 yılından itibaren Tamamlayıcı Tıp alanı ile ilgilenmeye başlamış, bu alanda ülkemizde ve Almanya'da çalışmalarda bulunmuştur. Nöralterapi, proloterapi, akupunktur, fitoterapi, mezoterapi ve ozonterapi alanlarında çalışmış, çeşitli kongrelerde tebliğler sunmuştur. Ulusal ve uluslararası dergilerde makaleleri mevcut olup, halen Toros Üniversitesin-

de Misafir Öğretim Görevlisi olarak görev yapmaktadır. Özel muayenehanesinde Ocak 2018 tarihinden itibaren hasta kabulüne başlamıştır.

Kısaca bilgi vermek gerekirse, Nöralterapi lokal anestezi madde yardımıyla bedenin nöroanatomik bağlantıları kullanılarak yapılan bir düzenleme tedavidir. Uygulandığı bölgeden başlayarak mey-

dana getirdiği uyarı ile vücudu bir ağ gibi saran otonom sinir sistemi aracılığıyla çok uzaktaki bir refleks alanda da iyileşme sağlanmaktadır.

Nöralterapi; migren, baş ağrısı tedavisi, kronik yorgunluk sendromu, boyun, sırt ve bel ağrısı gibi kas kökenli ağrıların tedavisi, bel ve boyun fıtıklarında, eklem hastalıklarında (cerrahi sınırdan olmayan), sporcu sakatlıklarında, alerjik astım, rinit, kronik sinüzit tedavisinde, fibromiyalji, panik atak, irritabl kolon sendromu, vertigo, yüz felci tedavisi gibi değişik bir çok alanda etkili olmaktadır. Dr Cüneyt Tamam'a çalışma ve hastalarının tedavi süreçlerinde başarılar diliyor, son Cuma toplantılarının birinde TAC'li kardeşlerimize daha ayrıntılı bilgi sunmasını bekliyoruz.

TAC'78 mezunumuz Ali Cerrahoğlu TAC'71 mezunumuz Muhtar Kent ile Ayvalık'ta bir araya geldi. Bu buluşma ile ilgili Ali Cerrahoğlu'nun yazısını sizinle paylaşmak isteriz.

NEREDEN GELDİĞİNİZİ UNUTURSANIZ HİÇBİR YERE GİDEMEZSİNİZ

Ali Cerrahoğlu'78 - Muhtar Kent'71

Dünyanın en büyük şirketini yöneten Muhtar Kent abimizin her platformda gençlere verdiği öğüt çok anlamlı; 'nereden geldiğinizi sakın unutmayın'. Ayvalıklı bir ailede dünyaya gelen Muhtar Kent Tarsus Amerikan Koleji'nde okuduktan sonra uzun yıllar Amerika'da ve dünyanın birçok kentinde yaşadı ama geldiği yer olan ülkemizi, Ayvalık'ı ve Tarsus'u hiçbir zaman unutmadı.

Yoğun ve başarılı iş hayatının yanı sıra her zaman sosyal sorumluluk çalışmalarının içinde oldu. Eşiyle birlikte kurduğu Defne ve Muhtar Kent Vakfı ihtiyacı olan başarılı öğrencilerin eğitimine destek veriyor. Muhtar Kent aynı zamanda Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneğinin yürüttüğü ve Sağ-

lık ve Eğitim Vakfı'nın destek verdiği 'Bir Tuğla da Sen Koy!' burs fonu projesine de önemli maddi destek vererek ihtiyacı olan başarılı öğrencilerin eğitimine katkıda bulundu.

Geçtiğimiz günlerde Ayvalık'ta yapılan Defne ve Muhtar Kent Vakfı yönetim kurulu toplantısında yeni dönemde dünyanın en prestijli üniversitelerinde okumaya hak kazanan pırıl pırıl öğrenciler belirlendi ve öğrenimi devam eden öğrencilerle ilgili de genel değerlendirme yapıldı.

Tarsus'un ve ülkemizin başarılı gençlerinin eğitimlerine gösterdiği duyarlılıktan dolayı 'nereden geldiğini hiçbir zaman unutmayan' Muhtar abimizle gurur duyuyoruz.

SADIK PAŞA KONAĞI RESTORASYONU

HAKAN DALAMAN TAC'82

2019 Homecoming'de "Sadık Paşa Konağı"nın açılışı gerçekleşti. Yapı, uygulamanın ardından çok amaçlı salon, idari ofisler ve sergi salonları işlevleri ile olarak kullanılmaya başlandı. Konağın müşterimilati olan ve geçmişte Echo Room olarak kullanılan taş yapı da düzen-

lenerek okul kütüphanesi işlevi ile kullanıma açıldı.

90'lı yıllarda okulumuzun lojmanı olarak kullanılmış olan yapının bilinen ilk sahibi Mihail Bisti. Stickler binasını yapan ustalar tarafından 20.yy başlarında yapılan konak birinci dünya savaşında ve Fransız işgalinde karargah olarak kullanılmış. Konak Anadolu topraklarında elektrik enerjisi ile aydınlatılan ilk ev olarak bilinir. 1902 yılında Tarsus'ta ülkenin ilk hidroelektrik santrali kurulmuş, sokak aydınlatmala-

rına başlanmış, daha sonra da konağa buradan elektrik alınarak konak aydınlatılmıştır.

Okulumuzda 70'li ve 80'li yıllarda görev alan kütüphanecimiz Alan Bartholomew; "A HISTORY OF TARSUS AMERICAN SCHOOL 1888-1988" isimli kitabında, Milli Mücadele döneminde Konağın Milli Kuvvetlerin top atışlarına hedef olduğunu ve konağa atılan bir top mermisinin Stickler Binası'na isabet ettiğini ve kısmen yıkıma sebep olduğunu yazıyor. (Daha sonrala-

rı Adana ve Mersin'deki Board yapılarının tadilatı için görevlendirilen Gentle-Cackett tarafından oditoryum dış duvarındaki bu delikler pencerelere çevrilmiş.)

Yapı 1990 yılında Kültür Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından yapılan incelemelerde koruma altına alınmış. Restorasyon çalışmaları süresince kurul kararlarına uygun olarak, yapının kesme taş cephesinde zaman içinde yapılan tüm eklemeler söküldü. Yapının özgün malzemelerinin çok büyük bir kısmı bu süreçte bakım yapılarak özgün yerlerinde kullanıldı. Vasfını kaybetmiş olanlar aslına uygun malzemeler ile yenilendi. Tesisatları ise günün gereklerine uygun olarak tekrar düzenlendi. Zemin kattaki tüm tarihi kapılar, çatıdaki yüz yıllık kiremitler ve Batı cephesindeki ahşap bayrak gönderi onarılarak korundu. "Sadık Paşa Konağı" kesme kireçtaşı örgü cephe duvarları, bağdadi bölme duvarları, yüksek kotlu ahşap döşemeleri, kiremit çatısı, açık ve yarı açık terasları ile oldukça zengin bir yapı.

Bu mekan zenginliği, yeni iş-

levlerin tasarımında çok olumlu katkı sağladı. Özellikle zemin katta yer alan çift kat yükseklikteki galerili "Büyük Salon" birçok aktiviteye ev sahipliği yapabilecek kapasite ve hacimde. Büyük salonun akustik özelliği, yapılacak aktivitelerde ön plana çıkacak. Yine zemin katta yer alan ve TAC'68 in destekleri ile oluşturulan "Doğa Bilimleri Merkezi" Merzifon'daki Anadolu Koleji'nden gelen değerli koleksiyonun sergilenmesine ev sahipliği yapıyor. Bu salondaki taş duvar dokusu sergiyi daha da ön plana çıkartıyor. "Redhouse Sözlük Kalıcı Sergileme Alanı" ve "Kurum Tarihi Sergileme Alanı" zemin kattaki diğer kullanım alanları. Giriş holünden ulaşılan bir ara kat büyük salona doğru galeri olarak bakıyor. Bu arakat "Kütüphane" "Atölye" ve "Arşiv" mekanlarını barındırıyor. Ana kapıdan girilerek tarihi mermer merdivenden ulaşılan üst kat ise tamamı ile yönetim hizmetleri için planlanmış mekanlara sahip. Müdür odası, Yönetici odaları, Toplantı Odaları, Bilgi İşlem Merkezi bu katta yer alıyor.

Pegasus Hava Yolları Genel Müdürü TAC'84 Mehmet T. Nane, IATA Yönetim Kurulu'na seçildi

Pegasus Hava Yolları Genel Müdürü Mehmet T. Nane, Uluslararası Hava Taşımacılığı Birliği (IATA)'nın Güney Kore'nin başkenti Seul'da düzenlenen Genel Kurul Toplantısı'nda Yönetim Kurulu'na seçildi. Sadece hava yolu şirketlerinin üye olduğu uluslararası ticaret kuruluşu olan IATA'nın Yönetim Kurulu'nda global havacılık sektörünün önde gelen hava yolu şirketlerinden 30 üst düzey yönetici yer alıyor.

1945 yılında kurulan Uluslararası Hava Taşımacılığı Birliği (IATA), bugün 120 ülkeden 290 üye hava yolu şirketi ile toplam hava trafiğinin yüzde 82'sini temsil ediyor. Mehmet T. Nane'nin Yönetim Kurulu Üyesi olarak seçilmesiyle birlikte, yeni dönemde birliğin yönetimindeki tek Türk şirketi Pegasus Hava Yolları olacak.

Türk sivil havacılığını temsil edecek Konuyla ilgili açıklama yapan Pegasus Hava Yolları Genel Müdürü Mehmet T. Nane, "Ülkemiz ve sektörümüz adına böyle önemli bir rol üstlenecek ve Türkiye'yi global bir havacılık platformunda temsil edecek olmaktan dolayı çok mutlu ve gururluyum. Sektörümüzün gelişimi için yeni çalışma ve projeler gerçekleştirerek var gücümüzle çalışacağız. IATA tüm dünyada hem misafirler hem de havayolu şirketleri için havayolu taşımacılığının en yüksek hızda, emniyetle, güvenlikte, uygunlukta ve verimlilikte gerçekleşmesini hedefliyor. Birliğin yeni dönem kararlarında bir Türk şirketinin de imza ve katkısının olması Türk sivil havacılığı açısından son derece itibarlı ve kritik." diyerek yönetim kuruluna seçilmesinin önemine dikkat çekti.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

“TAC Benim için dünya fikri ile tanıştığım yer”

Röportaj: Yusuf Erkmen'02

Tarsus Amerikan Koleji'nde, daha ortaokul yıllarında edebiyatla tanışıp sanatın çeşitli dallarına uzanan bir serüven Hüsne Rhea Çiğdem'in hikayesi. Küçük yaşlarda çok kültürlü bir okul ortamında kazanmış olduğu edebiyat ve sanat sevgisini profesyonel yaşamında çok sayıda çocuğa aşılamayı başarmış bir sanatçı.

TAC yıllarınıza tekrar döneceğim ancak öncelikle sanata nasıl yöneltiğinizi ve TAC'den sonra neler yaptığınızı öğrenmek isterim.

Tarsus Amerikan Koleji'nden 2004 yılında mezun oldum. Daha orta ikinci sınıfta İngiliz Dili ve Edebiyatı okumaya karar vermiştim. Okulda küçük yaşlarımızdan itibaren Amerikan ve İngiliz edebiyatından önemli eserler okumuştuk. Bu dönemin seçimlerim üzerinde büyük bir etkisi olmuştur.

TAC'den sonra İstanbul Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümünü kazandım. Aslında akademisyen olmayı düşünürken üniversite ikinci sınıfta hayatıma çocukların girmesi benim için bir dönüm noktası oldu. Doksanlı yılların sonlarında okulumuzda da görev yapan Almanca Öğretmeni Joseph Welch, Robert Kolej'de çalışıyordu. Bana, Robert Kolej Yaz Programı'nda önce counselor olmayı, bir sonraki sene de sanat atölyesinin başına geçmeyi teklif etti. Bunun üzerine, 6 yıl boyunca her yaz Robert'te 8-12 yaş arası çocuklarla sanat alanında çalışma fırsatı buldum. Çocukların, hangi materyallerle neler yapabileceklerini keşfetmelerini sağlarken, onlarla çalışmanın beni heyecanlandığı

Hüsne Rhea Çiğdem'04

farkettim. Bu sebeple, üniversiteden mezun olmadan pedagojik formasyon almaya karar verdim. Üniversite sonrası Etiler'de bir anaokulunda İngiliz bir öğretmenin asistanı olarak çalışmaya başladım. 1 sene boyunca biriktirdiğim para ile 6 aylığına Arjantin'deki dönem arkadaşım Sena Akalın'ın yanına gittim. İstanbul'da öğrenmeye başlamış olduğum İspanyolcamı geliştirme imkânı buldum. Bunun hemen ardından okulların açık olduğu dönemde, Akatlar'da bir psikolojik danışmanlık merkezinde okul sonrası sanat atölyeleri yürütürken, yaz aylarında da

Robert Kolej'de çalışmaya devam ettim. Aynı dönemde kitap çevirileri ve akademik çeviriler yapma imkânı oldu. Bir yandan da yoga hocalık eğitimi alıp yoga eğitmenliği yapmaya başladım.

■ **Özellikle hangi sanat dallarında eğitim verdiniz?**

Robert Kolej yaz programında çocuklarla resim, heykel, yerleştirme ve performans sanatları üzerine çalışmalar yaptık. Akatlar'daki psikolojik danışmanlık merkezinde de öğrencilerimle birlikte farklı sanat türlerini, dünyayı etkilemiş olan bilim insanlarının icadlarını ve dünyada iz bırakmış sanatçıların hayatlarını ve eserlerini, farklı ülkelerde ne gibi kültürler ve gelenekler olduğunu keşfettik.

■ **İstanbul Modern'de de bir kariyeriniz var diye biliyorum. Bu nasıl gerçekleşti?**

Bir noktada yeni bir alan arayışı içinde okul sonrası programını ve yaz programını bırakarak sadece İngilizce özel ders vermeye başladım. Hedefim artık müzelerde çalışmak, çocuklar ile sanat alanında

çalışmalarımı yeni bir platforma taşımaktı. Bu esnada, bir öğrencim beni İstanbul Modern'de eğitim bölümünde çalışan bir arkadaşı ile tanıştırdı. Tanıştırdığı arkadaşı açık bir kadro bulunmadığını ancak 23 Nisan Şenlik Haftası'nda gönüllü olarak çalışabileceğimi söyledi.

Zevkle kabul ettim. O hafta boyunca heyecanla çocukları karşıladım. Bir hafta süren bu atölyelere 4-12 yaş arası üç bin kadar çocuk katıldı. Sonra bir anda müze çalışanlarının grup grup yanına gelip beni izlediğini farkettilim. Bana şaşkın bir biçimde bakıyorlardı. Çocuklarla çok yüksek bir enerji ile ilgilenmemden etkilenmişlerdi. Tesadüfen o hafta eğitim bölümündeki bir kişi görevinden ayrıldı ve eğitim bölümünün müdürü de benimle çalışmak istediklerini ifade etti. Böylece Eylül 2013'te tam 4 yıl sürecek olan İstanbul Modern hikayem başlamış oldu. Bu dört sene boyunca eğitmen, uzman ve eğitim programları yöneticisi olarak çalıştım sırasıyla. Sergilere paralel atölyelerin tasarlanması, eğitmenlerin eğitilmesi, sanatçı atölyelerinin kurgulanması ve sanat seminerlerinin düzenlenmesi sorumluluk alanlarımdı. Yılda ortalama 8.000 öğrenci ile çalıştığım, çok

şey öğrendiğim güzel bir deneyimdi benim için.

■ **Peki İstanbul Modern serüveni nasıl sonlandı?**

Nisan 2017'de, Avustralyalı takı tasarımcısı bir arkadaşımın daveti üzerine 10 günlüğüne Bali'ye gittim. O 10 gün içinde, İstanbul'dan uzaklaşıp biraz dinlenme fırsatı bulmamla, içimde bir şeylerin değişmeye başladığını farkettilim. 4 yıllık müze deneyimimin sona erdiğini, yeni yolculukların başlaması gerektiğini hissettim.

■ **Yeni yolculukların başlaması gerektiğini hissettiniz ve yazarlık kariyerinin kapıları mı açıldı? Nasıl gelişti, tam olarak anlatabilir misiniz?**

Bali tatilim sona erdi ve İstanbul'a döndüm. Çok kısa süre içinde Çınar Yayınevi'nden aradılar. “Sizi bir süredir takip ediyoruz. Türkiye’de çocuk edebiyatı alanında, özellikle de müze ve sanat konularında çok orijinal eser yok. Acaba siz bizim için, deneyimlerinizden yola çıkarak bir kitap yazabilir misiniz.” diye sordular. Ritmik olarak 9 yaşından beri yazı yazıyorum ancak hayatımda hiç kitap yazmamıştım. 4 yıl boyunca müzede yaşadığım tecrübeleri yazıya dökmek için bu dünyaya verebileceğim en güzel şeylerden bi-

ri olabileceğini düşündüm. 4 yıl boyunca her gün çocukları karşıladım, onlara teker teker sanat eserlerinin hikayelerini anlattım. Sanatçılardan aldığımız ilhamla çalışmalar ürettik. Bu deneyimin genişletilmiş versiyonunu bir hikâyenin içine yedirerek aktarabileceğimi düşündüm.

■ **Kitabın adı nedir? İçinde nasıl bilgiler bulabiliriz?**

“Müzede Canavar Yokmuş” kitabımın adı. Bir modern sanat müzesinde karşılaşabileceğiniz bir sürü sanat kavramı tatlı bir hikâyenin içinde aktarılıyor kitapta. Portre, otoportre, heykel, fotoğraf, yerleştirme, video sanatı nedir? Sanat eserlerinin nasıl sergileneceğine kim karar verir? Küratör kimdir? Künye nedir? gibi soruların cevaplarına ulaşabileceğiniz ve çeşitli kavramları öğrenebileceğiniz bir içerik sunuyor kitap.

■ **Kitabı yazmak ne kadar sürdü? İlk baskı okurlarla ne zaman buluştu?**

Haziran 2017'de bir gün kitabın kurgusu içime düştü. 24-25 gün içinde de yazdım. 64 sayfalık bir kitap. Yayınevi'ne teslim ettim. Çizerin resimleri çizmesi, editörlük çalışmalarları derken kitap Haziran 2018'de kitapçılarda satılmaya başladı. Haziran 2019'da birinci yıl

tamamlandı. Kitap ikinci baskısına geçmek üzere.

■ **Son olarak da yeni bir projenin içindesiniz sanırım. Bu projeden de bahsedebilir misiniz?**

2017'nin sonunda müzedeki görevimden ayrıldım. O sırada seramik sanatçısı Füreya Koral'ın retrospektif sergisi vardı Akaretler'de. Geçici bir galeri sergisi gibi görünse de müze ciddiyetinde düzenlenmiş çok değerli bir sergiydi. Müzeden ayrılır ayrılmaz ayağımın tozu ile bu sergi için eğitim programları tasarladım. Bu serginin sona ermesiyle birlikte Ocak 2018'de müze eğitimi ve müzelerin yaklaşımları konusunda biraz retrospektif yapmaya başladım. Öğretmenler müzeyi okul gruplarıyla beraber gezebilmek için randevulu bir sistem üzerinden müzeden rehberlik hizmeti alabiliyorlar. Bu sistem şu anda birçok özel müzede mevcut, nadir devlet müzelerimizden de iyi örnekler olduğunu biliyoruz. Öğrenciler güzel bir deneyim yaşıyor ama ne yazık ki bu bir saatlik deneyim kalıcı bir bilgiye dönüşemiyor. Ne öncesi var, ne sonrası var ne de o bilgi öğrencilerin hayatına nüfuz edebiliyor.

2018 yılının Ocak ayında, bu alana katkı sunacak yeni bir şey tasarlamaya karar verdim. Böylece "MÜZE KİTİ PROJESİ" doğmaya başladı. Ülkemizde ne yazık ki kültürel miras bilinci yok, dolayısıyla müze gezme alışkanlığı da yok. Çocuklar da yetişkinler de sanata pek yakın değiller, uzak duruyorlar. Yeni bir söz söyleme, yeni bir şey üretme güdülerini oluşturmuyor. Tabii ki bu durum eğitim sistemimizin bir sonucu. Müzelerin bu önyargıları kırmak için çok önemli alanlar olduğunu düşünüyorum. Özel müzeler bu konu ile ilgili çalışmalar yapıyorlar. Eğitim atölyeleri ve eğitim programları hazırlıyorlar. Ne yazık ki özel müzeler daha çok büyük şehirlerde var. Devlet müzelerinin çoğunda bir rehber dahi bulunmuyor. Eğitim bölümleri ise ne yazık ki yapılanmamış vaziyette.

Az çok bu zamanlarda, 2018 yılının Mart ayında TEDxReset ile 1000 kişilik bir gruba hayatımın mihenk taşlarını anlattım. Bu da unutamayacağım bir deneyimdi.

■ **Müze Kiti Projesi'nin ülkeye nasıl faydası dokunabilir?**

Kültürel miras konusunda bu kadar zengin bir ülkede, bu bilinci ve farkındalığı öğrencilere aşılamayı başarabilirsek ülkemizdeki şiddet azalır, hoşgörü seviyesi ciddi oranda yükselir diye düşünüyorum. Sanat eserlerini ve kültürel mirasımızı anlama çabası birbirimizi ve kültürel farklılıklarımızı da anlamamız adına çok büyük bir adım. Müze eğitimi ile yaratıcılık, problem çözme ve kavramsal düşünme becerileri de aynı oranda artıyor. Bu proje öğretmenlerin müze koleksiyonları hakkında bilgilenmelerini ve bu bilgileri öğrencilerine aktarmalarını sağlayacak müze eğitim araçlarını onlara sağlıyor. Böylelikle öğretmenler bağımsız bir şekilde öğrencileri ile müzeleri ziyaret edebiliyor, hiçbir rehberin yönlendirmesine ihtiyaç duymadan öğrencilerine kendileri rehberlik edebiliyorlar. Özellikle de bu devlet müzeleri için çok önemli. Öğretmen ve öğrenci kitlerinden oluşan "Müze Kiti Projesi" her müzenin kalıcı koleksiyonunu ele alacak eğitim materyallerinden oluşuyor. Öğretmen ve öğren-

ciler için müze eğitim sürecini sınıfta başlayan, müzede devam eden ve sınıfta sonlanan kapsamlı bir süreç haline getiriyor. Tüm Türkiye'yi kapsamasını hedeflediğimiz bir proje. Kültür ve sanat alanında birçok projeye imza atmak üzere Komet Kültür ve Sanat Projeleri'ni kurduk ortağımız Sebla Kut ile. Kültür ve sanat alanı ile eğitim dünyasını birleştiren birçok içerik geliştiriyoruz.

■ **Öğretmenler Müze Kiti'nden nasıl yararlanabilirler?**

Müze Kiti aslında bir kutu. Diyalog temelli bir yaklaşımla hazırlanmış, müzelerin kalıcı koleksiyonlarını ele alan eğitim materyallerinden oluşuyor. Örneğin, Topkapı Sarayı Müzesi'ni ziyaret edilecekse, öncelikle sınıfta kavramsal çağrışımlar, tarih, kültür, sanat ve zanaat üzerinden saraydaki teşkilat ve yaşam üzerine konuşma fırsatı buluyorlar. Öğrenciler, öğretmenlerinin yönlendirmeleri ile sınıfta konuşmuş oldukları konuların fiziki boyuttaki karşılıklarını müzede görüyor, kendi yaşantıları ile bağ kurma fırsatlarını yakalıyorlar. Bu bir mimari yapı, avludaki bir nesne, yapıların içindeki koleksiyonlar olabilir, ya da bir efsane, hikâye, yeme-içme kültürü, padişahların elçileri nasıl kabul ettikleri, ulufe törenlerinin nasıl gerçekleştiği ile ilgili de olabilir. Projenin Türkiye çapında uygulanabilmesi için görüş-

melerimiz devam ediyor.

■ **Bu güzel projeye devlet destek veriyor mu?**

Topkapı Sarayı Müzesi için Kültür ve Turizm Bakanlığı'ndan aldığımız bir fonla çalışmalarımıza başladık. Bu kit, çok değerli bir örnek teşkil edecek. Projemizin tüm Türkiye müzelerini kapsaması ana hedefimiz. 2017 verilerine göre Türkiye'de 80 ilde toplam 438 müze bulunuyor. Bu müzelerin yarısından çoğu özel müze. Kültür ve sanat ile ilişki kuran ve geçmişini tanıyan bir çocuk geleceğini inşa etme konusunda çok daha fazla beceriye sahip olabilecek. Milli Eğitim Bakanlığı konuya çok önem veriyor. 2023 eğitim vizyonunda hedeflenmiş olan kültür ve sanatla etkileşim oranlarının artmasını çok destekleyici bir proje. MEB'e bağlı Öğretmen yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü'nün başlattığı öğretmenler için müze eğitimi sertifika programının bilimsel danışma kurulundayız ortağımızla. Ankara Üniversitesi ve Yıldız Teknik Üniversitesi'nden değerli hocalar ile birlikte Türkiye çapında gerçekleşen bu eğitimlere destek verdiğimiz için çok mutluyuz.

■ **Tarsus yıllarından bahseder misin? Yaşamına nasıl dokundu TAC?**

Dedem Şükrü Serdaroglu TAC mezunu ve o dönem ablam İlksen Utlu'oo TAC öğrencisi olduğu için benim de burada okumam pek tesadüfi değil. TAC benim dünya fikri ile tanıştığım yer. ABD'li ve Kanadalı öğretmenlerimiz sayesinde çok kültürlülükle burada tanıştım. Okula ilk girdiğim andan itibaren çok etkilenecektim. Hazırlıktaki ABD'li

resim öğretmenimiz, bizi alışık olmadığımız farklı malzemelerle çalıştırmıştı. Çeşitli tiyatro oyunları sergiledik. Orta 2' de ders yükü artmaya başladı. Sanatsal faaliyetler azaldı. Bu dönemden sonra okulun, edebi anlamda çok büyük katkıları olduğunu söyleyebilirim bana. Ardından da dil bölümünü seçtim. Matematik, fizik ve kimya dersleri ile arası iyi olan bir öğrenci olmadım hiçbir zaman. Biyolojim de sevgili öğretmenimiz Sevil Koca sayesinde iyi oldu. Bana biyolojiyi sevdirmeyi başardı. Hatta sınav öncesi insanları ben çalıştırıyordum.

Yemekler ve çaylar tatlı taraflarıydı okulun. Okulun pozitif imgeleri ön planda olsa da zorlukları da vardı. O zorluklara da uyum sağlamaya çalıştım. Mezuniyetten sonra çok kıymetli bir yerden çıktığımı hissettim. Bir sürü beceri ve yetenekle donatılmışım. TAC'den dönem arkadaşlarım Sena Akalın, Selçuk Sepici, Vecihe Utkan, Ekin Teymen, Deniz Sezer, Onur Ayan ve Can Özkenel ile sürekli görüşmesek de iletişim halindeyiz. Kitabım çıktıktan sonra Tarsus SEV 3 ve 4. Sınıf öğrencileri ile buluştum. Öğrenciler kitabımı okumuşlar. Sorularıyla geldiler. İmza günü için bana hediyeler hazırlamışlar. Bir heyecan kitaplarını imzalattılar. Böylece okuluma gitmiş bulundum yıllar sonra. Belirtmeyi unuttum kitap 8 yaş üstü herkese hitap ediyor. TAC'li olmak sadece arkadaşlıklarla tanımlanamaz. İşlerimde bana yardımcı olan ya da ortak iş yaptığım TAC'liler de oldu. Mesela İpek Özbay'08 ve Zeynep Özbay'08 ile

bir işbirliğimiz oldu. Benim resimlerim onların Paperstreet Co. şirketi sayesinde defterlere ve kartpostallara dönüştüler. Şu anda online olarak satın alınabiliyorlar. Efe Gözüyeşil'02 projemize destek olmaya çalıştı. Ali Cerrahoğlu'78 bağlantılar kurmamı sağladı. Mehmet Nane'84, kendisine ulaşmaya çalıştığımda bana hemen geri dönüş yaptı. Mezunların birbirine destek olmaya çalışmaları ve bir aile ortamının içinde olduğumuzu hissetmek çok güzel bir duygu.

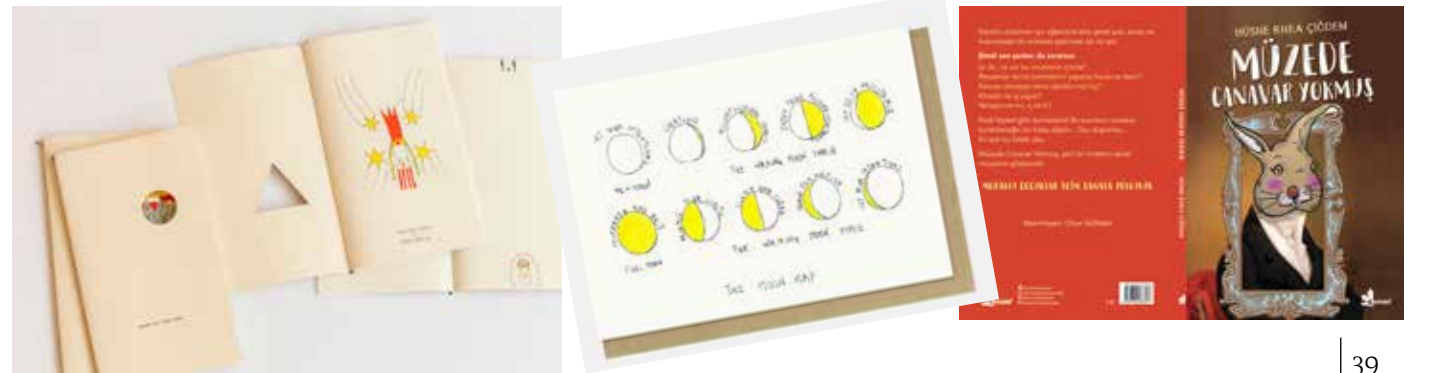
■ **Rhea ismi nereden geliyor? Anlamı nedir?**

Rhea ismi ailemin koyduğu bir isim değil. Robert Kolej'de çalışırken benim kendime verdiğim bir isim. Joseph Welch, kampta çalışmanın ön koşulu olarak, kendi ismimizden farklı bir isim seçmemizi istedi. Öğrencilerle sadece İngilizce iletişim kurduğumuz, farklı isimlere ve geçmişlere sahip olduğumuz yepyeni bir dünya yaratıyorduk her yaz burada. Dünyada beni Rhea olarak tanıyan çok sayıda insan var. Bu sebeple bana her zaman sanatsal tarafımı hatırlatan bir isim oldu. Bir Yunan tanrıçasının adı Rhea. Tanrıların annesi, yani güçlü bir kadın figürü.

■ **Çok teşekkürler bize zaman ayırdığınız için. Size ulaşmak isteyen insanlar nasıl ulaşabilirler?**

Ben teşekkür ederim. Bana istediğiniz zaman aşağıdaki mecralar üzerinden ulaşabilirsiniz:

Email: husnecigdem@gmail.com
Kişisel web sitesi: rheaworks.com
Müze Kiti Projesi: muzekiti.com
Instagram: husnerheacigdem muze_kiti

TAC'li doktor mezunlarımızla gururlandık"

Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde görev yapan TAC mezunlarımız akademik çalışmalarıyla takdir toplamaktadırlar. Bunun en güzel göstergesi Haziran ayında fakültelerine kazandırdıkları Tıp Akreditasyonu Sertifikası olmuştur. Bir ekip çalışması gerektiren akreditasyon kazanımında katkıları olan TAC'li doktor mezunlarımızla gururlandık:

- Prof. Dr. Hakan Öztürk'85 (Dekan)
- Prof. Dr. Musa Dirlik'71 (Genel Cerrahi)
- Prof. Dr. Abtullah Milcan'76 (Ortopedi ve Travmatoloji)
- Prof. Dr. Abdullah Canataroğlu'82 (İç Hastalıkları/Romatoloji)
- Prof. Dr. Derya Talas'84 (Kulak-Burun-Boğaz)
- Prof. Dr. Serhan Sevim'85 (Nöroloji)
- Prof. Dr. Cengiz Yılmaz'89 (Ortopedi ve Travmatoloji)
- Prof. Dr. Hakan Aytan'94 (Kadın Hastalıkları ve Doğum - Tıp Fakültesi Hastanesi Başhekim Yardımcısı)

Erdoğan Hoca TAC'63

Ülkemiz Tıp Eğitiminin standardının çitasını yükseltmeyi kendisine misyon edinen sınıf arkadaşım Prof. Dr. İskender Sayek, hazır Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesine akreditasyon sertifikası vermek üzere düzenlenen törenine gelmişken biz de kendisini Mersin Tenis Kulübünde ağırlama fırsatı bulduk. İki saatini bize ayıran değerli arkadaşşıma teşekkür ediyorum.

Tenis Kulübünün doğu cephesinde, tenis kortlarına bakan kameriyesinde buluştuk. Kimler mi vardı?

Mersin'de faaliyet gösteren Sistem Tıp hastanesinin sahibi ve TAC'O1 dönemi mezunumuz Dr. Çağlar Yılgör'ün babası, Mersin'in sevilen çocuk doktoru ve Mersin Üniversitesinin kuruluş yıllarında büyük emeği geçen ve Tıp Fakültesinin dekanlığını da yapmış olan Dr. Esat Yılgör, Sistem Tıp Hastanesinin doktorlarından plastik cerrah uzmanı ve

TAC'99 dönemi mezunu Cem Cömert'in güler yüzlü babası Dr. Mustafa Cömert, MÜ Tıp Fakültesinin dekanı Prof. Dr. Ahmet Hakan Öztürk, TAC'84 mezunumuz el cerrahisinde uzman Dr. Sinan Kamiloğlu, mezunlar derneğimizin çalışan duayeni, sınıf arkadaşım Akar Burduroğlu (TAC'63).

Kahvelerimizi yudumlarken çok tatlı sohbet ettik. Mersin'in ve camiamızın değerleri ile unutulmaz iki saat geçirdik. Uçağına yetişmek durumunda olduğu için bu güzel sohbeti sonlandırıp, değerli İskender'imizi Adana'ya uğurladık.

Bu vesile ile MÜ Tıp Fakültesinin başarılı ekibini, dekanları Prof. Dr. Hakan Öztürk'ün şahsında kutluyor, kazandıkları akreditasyon sertifikasının Türkiye Tıp alemine hayırlı olmasını diliyorum.

İskender Sayek mezunlarla Tenis Kulübünde.

İskender Sayek'63 - Sinan Kamiloğlu'84

İçimizden Biri; Prof Dr. Hakan Öztürk'85

Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 21 Haziran 2019 tarihinde düzenlenen bir törenle, TAC'63 mezunu ve tıp eğitimi Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (TEPDAD) kurucusu olan ve Yönetim Kurulu başkanlığını yürüten Sayın Prof. Dr. İskender Sayek tarafından, TAC'85 mezunumuz ve Tıp Fakültesi Dekanı olan Prof. Dr. Ahmet Hakan Öztürk'e Tıp Fakültesi Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Programı akreditasyon belgesi takdim edilmiştir. Törende, aynı zamanda Prof. Dr. İskender Sayek tarafından "Gelecekte Tıp Eğitimi" başlıklı bir konferans verilmiştir.

Prof. Öztürk dekanlığı süresince Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi mezuniyet öncesi tıp eğitimi programının akreditasyonu için kurmuş olduğu kurul ve komisyonlarla yoğun çalışmalar gerçekleştirmiştir. Bu çalışmalar sonucunda, fakültenin eğitim programı Ulusal Tıp Eğitimi Akreditasyon Kurulu (UTEAK) tarafından değerlendirildikten sonra, Tıp Eğitimi Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (TEPDAD) Yönetim Kurulu kararıyla 2025 yılına kadar geçerli olmak üzere 6 yıllığına akredite edilmiştir. TEPDAD; Yükseköğretim Kalite Kurulu tarafından 2022 yılına dek bağımsız bir kalite ajansı olarak tescil edilmiş olup, 2013-2023 yılları için WFME (Dünya Tıp Eğitimi Federasyonu) tarafından da akredite edilmiştir. TEPDAD aynı zamanda CE-ENQA (Central European Network

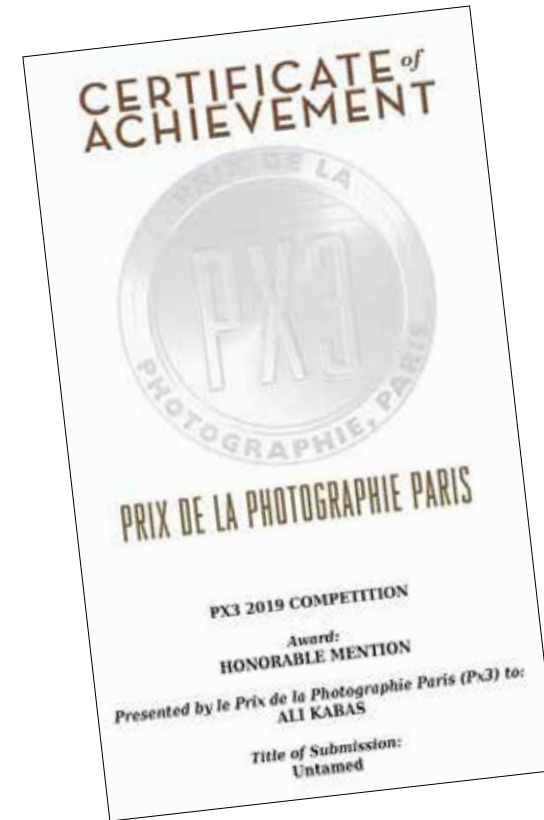
of Quality Agencies) üyesidir. TEPDAD, WFME tarafından akredite edilmiş olduğundan, UTEAK aynı zamanda uluslararası bir akreditasyon kuruluştur. Ülkemizde tıp eğitimi kalitesinin artırılması yönünde öncü rol oynayan TEPDAD Başkanı TAC'63 mezunumuz Prof. Sayek yoğun çalışmalarına hiç durmadan devam etmektedir.

TAC'85 mezunumuz PROF DR. AHMET HAKAN ÖZTÜRK 'ü tanıyalım...

Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi dekanı Prof. Dr. Ahmet Hakan Öztürk 1992 yılında İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi'nden mezun olmuş ve mecburi hizmet görevini tamamladıktan sonra Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı'nda doktora eğitimi alarak 1998 yılında PhD ünvanı almıştır. MEÜ Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı'na 1999 yılında yardımcı doçent olarak atanmıştır. 2002 yılında doçent, 2007 yılında da profesör ünvanı almıştır. Anabilim dalının kuruluş çalışmaları yanı sıra, Mersin Üniversitesi'nin ve Tıp Fakültesi'nin birçok akademik ve idari işlerinde görev almıştır. Bunlardan bazıları; Anabilim Dalı başkanlığı, Fakülte Kurulu

ve Fakülte Yönetim Kurulu üyelikleri, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu üyeliği, Üniversite Yönetim ve Disiplin Kurulları üyelikleri, MEÜ Merkezi Döner Sermaye Satın Alma ve İhale Komisyonu başkanlığı, MEÜ Dış İlişkiler Koordinatörlüğü, Ulusal ve uluslararası öğrenci ve öğretim elemanı değişim ve staj programları kurum (Farabi, Mevlana)

ve fakülte (Erasmus) koordinatörlükleri, Hayvan Deneyleri Yerel Etik Kurulu kuruculuğu ve başkanlığı, Tıp Fakültesi Deney Hayvanları Araştırma Laboratuvarı başkanlığı, MEÜ Klinik Araştırmalar Etik Kurul üyeliği, Etik Üst Kurul üyeliği, MEÜ Spor Kulübü tenis branşı koordinatörlüğüdür. Prof. Dr. Ahmet Hakan Öztürk'ün SCI, SCI-Expanded ve uluslararası diğer dergiler kapsamındaki uluslararası hakemli dergilerde 40, ulusal hakemli dergilerde 13 adet bilimsel makalesi yayınlanmıştır. Kongre kitaplarında basılmış uluslararası bilimsel toplantılarda 33, ulusal bilimsel toplantılarda ise 34 adet bildirisi bulunmaktadır. Alanında faaliyet gösteren birçok derginin hakem heyetinde yer almaktadır. Prof. Öztürk Anatomi ve Klinik Anatomi Derneği, Tıp Eğitimi Geliştirme Derneği ve Mersin Tabip Odası üyesidir. Tarsus Amerikan Koleji'nden 1985 yılı mezunu olan Prof. Öztürk 2016 yılı Mart ayından itibaren de MEÜ Tıp Fakültesi dekanlığı görevini yürütmektedir. Prof. Öztürk aynı zamanda MEÜ Yönetim Kurulu, MEÜ Senato ve MEÜ Strateji Geliştirme Kurulu üyesidir.

TAC'76 mezunumuz Ali Kabas'ın "YABANI" isimli fotoğraf serisi PRIX DE LA PHOTOGRAPHIE PARIS PX3 2019 yarışmasında ödül aldı.

Seri ilk defa Eylül 2018'de FMV Galeri Işık'ta sergilendi ve Mart 2019'da Artweeks@Akaretler'de "Fotoğrafın Doğası" sergisinde yer aldı. Serideki tüm eserler alibabasartist.com/untamed adresinde görülebilir.

Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC YELKEN TAKIMI MERSİN'DE

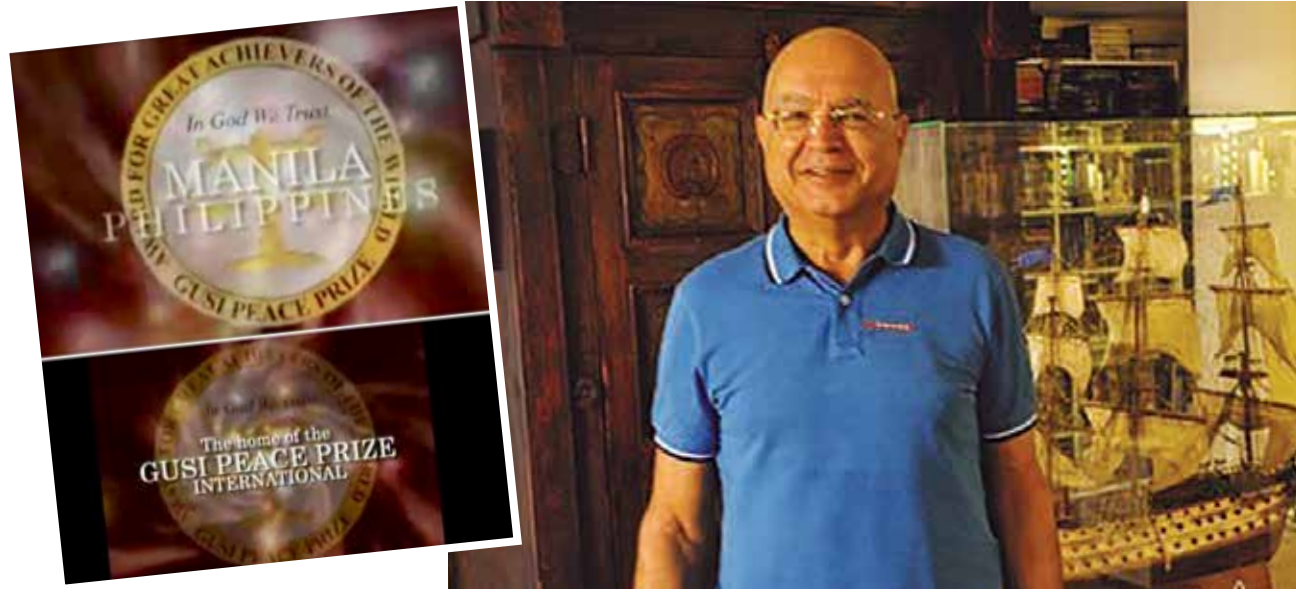
TAC mezunlarımızdan;

- Cengiz sönmez'75
- Fazıl Aydın'80
- Mustafa Özyiğit'83
- Fatih Gün'85
- Ruhi Bayık'85
- Mert Aydınp'88

■ Yiğit Özyiğit'13

27 Haziran da Mersin'de bir araya gelerek TAC YELKEN TAKIMINI kurdular ve genişleterek tüm Türkiye çapında ekip kurulumu için çalışmalara başladılar. Kurs almamış olan-

lara temel eğitim kursu ve kurs almış olanlara ileri yelken ve yarış kurslarına başlatarak yelkenli yatçılık sporuna da el atacaklarını belirten mezunlarımızı bu girişimlerinden dolayı tebrik eder, kolaylıklar dileriz.

TAC'69 OĞUZ AYDEMİR'İN BÜYÜK BAŞARISI

GUSI BARIŞ ÖDÜLÜ

Gusi Peace Prize International 2019 ödülü 1969 mezunumuz Oğuz Aydemir'e verilecek. Gusi Barış Ödülü Asya'nın Nobeli niteliğinde ve 2002 senesinden beri veriliyor.

Dünya barışı ve gelişimine katkıda bulunanlara değişik dallarda verilen ödül Oğuz Aydemir'e "kültürel miras" konusundaki başarılı çalışmaları dolayısıyla verildi. Ödül Kasım ayında Filipinlerin başkenti Manila'da törenle sunulacak.

HIRVATİSTAN TÜRKİYE DOSTLUK BÜYÜK ŞARTI ÖDÜLÜ

İki ülkenin kardeşliği için birçok alanda çok sayıda projeler üreten Türkiye Hırvatistan kardeşlik derneği 25. kuruluş yıldönümünü bir dizi etkinlikle kutluyor.

Dernek her 5 yılda bir iki ülkenin kardeşliği ile ilgili önemli çalışmalar yapmış olan bir kişi veya kuruluş seçerek özel bir ödül veriyor. "Hırvatistan-Türkiye Dostluk

Büyük Şartı" olarak adlandırılan bu önemli ödül kuruluşunun 25. yılında derneğin yönetim kurulu tarafından Türkiye Hırvatistan kardeşliği ile ilgili yıllardır yaptığı katkılar ve Hırvatistan'daki Osmanlı Mirasının tanıtılması ve desteklenmesiyle ilgili yürüttüğü çok önemli çalışmalar nedeniyle Oğuz Aydemir'e verildi.

Bu özel ödül Oğuz Aydemir'e 24 Ekim 2019 tarihinde Zagreb Mimara Müzesinde her iki ülkenin üst düzey temsilcilerinin katılacağı törende verilecek. Yürüttüğü diğer birçok sosyal sorumluluk çalışmalarının yanı sıra tarihi değerlerimizin yaşatılması konusuna da büyük emek veren mezunumuz Oğuz Aydemir aynı zamanda geçtiğimiz günlerde 'Bir Tuğla da Sen Koy!' burs fonuna anlamlı bir bağış yaparak ihtiyacı olan başarılı öğrencilere büyük destek vermişti.

Mezunumuzu bu önemli başarılarından ve eğitime verdiği anlamlı desteğinden dolayı bir kez daha kutluyor ve camia olarak gurur duyuyoruz.

OĞUZ AYDEMİR HATIRA MENDİLLERİ SERGİSİ

TAO'66, TAC'69 H. Oğuz Aydemir değerli bir tarih dostu, koleksiyoner ve müzeci. Kasım Ayında Tarsus'ta Özel Bir Koleksiyonunu Sergileyecek.

Nihat Taner '68

TAO'66, TAC'69 Oğuz Aydemir kardeşimiz değerli bir tarih dostu, koleksiyoner ve müzeci. Kasım ayında Sadık Paşa Konağı'nda özel bir koleksiyonunu sergileyecek.

Kendisiyle keyifli bir sohbet yapıyoruz. Şimdi söz Oğuz'da:

TAC'den sonra İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi ve Amsterdam Üniversitesi Avrupa Enstitüsü'nde eğitim gördüm. 1976'dan bu yana sanayici olarak çalışmaktayım. TINA Türkiye Sualtı Arkeolojisi Vakfı Yönetim Kurulu Başkanıyım. Daha önceki projelerim arasında Eskişehir Kalesi ve Osman Hamdi Bey Müzesi restorasyonu, Osmanlı devletinin 700. kuruluş yıldönümü münasebetiyle Hünkâr Çayırında Fatih Sultan Mehmet Anıtı ve Tuğrası ile Tavşancıl'da Yahya Kaptan Anıt Mezarı'nın yapımı yer alıyor. 2012'den bu yana filantropik etkinliklerle Hırvatistan ve Türkiye'nin ortak mirasına ait çalışmalarım sürüyor. Osmanlı dönemine ait birçok tarihi eseri bulup, belge ve fotoğrafları ile İngilizce ve Hırvatça kitap haline getirip yayınladık.

Tarihimize "Çeşme faciası" olarak geçen, Çeşme'de Osmanlı donanmasının yakılması ile ilgili çalışmalarım sürüyor. Çeşme kale-sinde 1768-1774 Osmanlı/Rus savaşı holü açtım. 2006 senesinde kuratörlüğünü yaptım. "Türk-Rus Dostluk Parkı" için çalışmaları yürüten grubun içindeyim ve bu konu ile ilgili birkaç kez St. Petersburg'u ziyaret ettim. Gelecek sene 1770 Çeşme savaşının 250. nci yıldönümü. Bununla ilgili olarak ori-

jinal kişisel koleksiyonlarımla bir sergi hazırlıyorum.

Hobi olarak biriktirmeğe başladığım hatıra mendillerini değişik yerlerde sergilemiş ve bilahare unların 120 adedini Sadberk Hanım Müzesine bağışlamıştım. Ancak mendil merakım dinmedi, yaklaşık 60 mendilden oluşan yeni bir koleksiyon oluşturdum. Bu mendilleri Tarsuslu sanatseverler ile paylaşmak bana büyük mutluluk verecek.

OSMANLI DONANMA MENDİLLERİ

I. DÜNYA SAVAŞI

Mendilin Boyutları: 39x39 cm
FOTOĞRAF KLASÖR NUMARASI: 86

Mendilin üzerinde Osmanlı İmparatorluğu'nun İngiltere'ye parasını ödemediği fakat almadığı "Sultan Osman-ı Evvel" (Sultan Birinci Osman) Drednotu görülmektedir. Drednot 20. yüzyılın başlarında ücülmeğe başlayan zırhlı savaş gemilerinin genel adıdır. Bu gemilerin ücülmeğe başlamasıyla denizlerdeki silahlanma yarışı hızlanmıştır. Resmin üzerinde "Osman-ı Evvel" (Birinci Osman) yazmaktadır. Balkan Savaşı'nın ardından Osmanlı donanmasının yenilmesi gündeme gelmiş, bunun üzerine "Donanma-ı Osmani Muavenet-i Milliye Cemiyeti" kurulmuştur. Amaç yeni gemilerle donanmayı güçlendirmektir. Bunun için de halktan yardım toplandı ve İngiltere'ye zırhlı siparişi verildi. Bu zırhlı donanmanın hükümdarının isminde yola çıkarak "Resadiye" adı verilmeyi. İkinci zırhlıya "Sultan Osman" denilecekti. Sultan Osman ve Resadiye'nin zırhlıların 1914 yılında inşası bitmesine karşın İngiltere gemileri teslim etmedi. İngiltere iki gemiyi ya da gemilerin maliyetini Osmanlı'ya vereceğini taahhüt etti. Bunun için şartı Osmanlı İmparatorluğu'nun savaşa girmemesiydi. Bu şartlara Akdeniz'de İngiliz donanmasından kaçan iki Alman gemisi "Goeben" ve "Breslau", Çanakkale'de Osmanlı İmparatorluğu'na sığınmış, Gemilere bir süre sonra Yavuz (Goeben) ve Midilli (Breslau) isimleri verilecek ve bu gemiler Karadeniz'e çıkarak Rus sahillerini bombalayacaktı. Bu hamle, Osmanlı'nın I. Dünya Savaşı'na girmesine yol açtı.

HAMİDİYE KRUAZÖRÜ

Mendilin Boyutları: 34,5x34,5 cm
FOTOĞRAF KLASÖR NUMARASI: 69

Mendilin orta bölümünde ilk ismi Abdülhamid Kruvazörü olan İngiltere yapımı zırhlı görülmektedir. Osmanlı Donanması'na 1905 yılında katılan zırhlının ismi sonradan "Hamidiye" olarak değiştirilmiştir. Hamidiye, Balkan Savaşı sırasında çok başarılı olmuş, özellikle Yunan Donanması'na karşı Ege ve Akdeniz'de yedi buçuk ay süren Akın Harekatını düzenlemiştir. Ayrıca I. Dünya Savaşı sırasında çeşitli harekatlara katılmış ve 1947 yılına kadar hizmet vermiştir.

Hamidiye kruvazörü, çeşitli görevlerde yer alarak başarılar göstermiş bir gemidir. Varna Deniz Muharebesi (Aralık 1912) ve yedi aydan uzun süren Akın Harekatı (Ocak 1913'te başlar ve Ağustos 1913'te biter) sırasında oldukça önemli başarılar elde etmiştir.

İLK HAVA ŞEHİTLERİ

Mendilin Boyutları: 48,5x48,5 cm
FOTOĞRAF KLASÖR NUMARASI: 74

Mendilin ortasında bir uçak resmedilmiştir. Dört köşesinde ise "Ah Felek" yazmaktadır. Mendilin köşelerindeki dairelerin içinde sol üstte "Şehid-i mağfur Nuri Bey 1329" (1913-1914), sol alta "Şehid-i mağfur Sadık Bey 1329" (1913-1914), sağ alta "Şehid-i mağfur Fethi Bey 1329" (1913-1914) yazmaktadır. Sağ üste net okunamayan bir kelimeden sonra "Tayyare Cemiyeti 1331" (1915) yazmaktadır. Bu mendilde Osmanlı İmparatorluğu'nun ilk hava şehitleri olan üç isim görülmektedir. Fethi, Sadık Beyler ilk şehitlerdir. Çok kısa bir zaman sonra da Nuri Bey, uçağın düşmesi sonucu şehit olmuştur.

DONANMA CEMİYETİ

Mendilin Boyutları: 36x36 cm
FOTOĞRAF KLASÖR NUMARASI: 68

Mendilin sağ altı köşesinde Osmanlı Donanma Cemiyeti yazısı yer almaktadır. Yavuz'un üzerinde Osmanlı İmparatorluğu ve Alman İmparatorluğu sancakları bulunmaktadır. II. Meşrutiyet'in ilanıyla Osmanlı toplumunda toplanma ve destek kurma hakkı yasal bir zemine oturuldu. Bu çerçevede kurulan ilk derneklerden birisi Donanma Cemiyeti oldu. Osmanlı Donanması'na gemi satın almak amacıyla yardım toplamak üzere 19 Temmuz 1909 tarihinde kurulan cemiyet, yaklaşık on yıl boyunca faaliyetlerini sürdürdü. Donanma Cemiyeti'nin topladığı yardımlarla ilk olarak Balkan Savaşlarında yer alan gemiler Barbaros Hayreddin ve Turgut Reis zırhlıları alındı. Cemiyet 1912'de İngiltere'ye Sultan Osman ve Resadiye isimli iki büyük zırhlı siparişi verildi ve İngiltere ücreti ödenen bu gemilere el koydu.

TÜRKİYE FOTOĞRAF SANATI FEDERASYON BAŞKANI ARTIK BİR TAC'LI

DR. SEFA ULUKAN (TAC'78), TFSF BAŞKANI SEÇİLDİ

Kısa adı TFSF olan Türkiye Fotoğraf Sanatı Federasyonu başkanlığına Nisan sonu yapılan olağan genel kuruldaki seçimle Adana'dan fotoğraf sanatçısı TAC '78 mezunu Dr. Sefa ULUKAN getirildi.

TFSF Türkiye'de 35 ilde bulunan 62 fotoğraf sanatı derneğinin oluşturduğu bir çatı kuruluşu ve yaklaşık 5000 kişilik üyesi bulunmakta. Türkiye'de düzenlenen bir çok organizasyon, yarışmalar vb etkinlikler federasyon denetiminde yapılmaktadır. Ayrıca yurt dışında da çeşitli sanat çalışmalarında TFSF Türkiye'yi temsil görevini üstlenmiş durumda. Bu yapılanmanın başında şimdi bizden biri, bir TAC'li var.

Dr. Sefa Ulukan aynı zamanda bir Tıp Doktoru. TAC mezuniyetini sonrası girdiği Çukurova Tıp Fakültesinin ilk yıllarında henüz 18 yaşında iken Türkiye'nin en eski fotoğraf derneklerinden biri olan AFAD-Adana Fotoğraf Amatörleri Derneği'nin en genç kurucu üyesi oldu. Fotoğraf sanatı ile tanışması ise TAC'li yıllarında başlamış ve Lise döneminde bir çok yarışmalarda fotoğrafları sergilenmiş ve ödüller almış. Fotoğraf özgeçmişinde TAC'li yıllarının kendisine fotoğrafa olan ilgisinin en büyük nedeni olduğunu belirten Ulukan, Üniversite yıllarında Kanada'da Dünya birinciliği ile perçinleşen fotoğraf tutkusunu nedeniyle o dönemde Milliyet Sanat Dergisi tarafından "Türk Fotoğrafında Başarılı Gençler" arasına seçilmiş.

Fotoğraf sanatında 45 yılı aşkın süredir emek harcayan Sefa Ulukan aynı zamanda bu sanat dalının örgütlenmesi ile de yoğun olarak uğraşmıştır. Uzun yıllar çeşitli derneklerin kuruculuğunu ve yöneticiliğini yapmıştır. Daha önce birkaç kez yönetiminde görev aldığı federasyonun bu kez en az 2-3 yıllık bir süre ile başkanlığını yürütecek. Dr. Sefa Ulukan aynı zamanda Uluslararası Fotoğraf Sanatı Federasyonu FIAP'ında unvan sahibi bir fotoğrafçı ve kısa adı GPU olan Global Photographic Union'unda Türkiye Temsilciliğini yürütmekte.

Dr.Sefa Ulukan Başkanlığındaki TFSF Yönetim Kurulu ve Türkiye'nin çeşitli illerinden gelen fotoğraf sanatçıları ile dernek temsilcileri 25 Mayıs günü Anıtkabir'i ziyaret ederek Ulu Önder Atatürk'ün mozolesine çelenk bırakıp, saygı duruşunda bulunmuşlar ve şeref defterine duygu ve düşüncelerini

"Ulu Önder Atatürk,Bugün, silah arkadaşlarıyla kurduğunuz Türkiye Cumhuriyetinin dört bir köşesinden gelen fotoğraf sanatçıları ve Türkiye Fotoğraf Sanatı Federasyonu Yönetim Kurulu olarak huzurundayız. Seni her geçen gün daha iyi anlıyoruz ve artan bir özlemle anlıyoruz.Her konuda olduğu gibi Sanat konusundaki yol göstericiliği bizim ışığımız olacaktır.Emanet ettiğin Devrimlerin ve Cumhuriyetin yılmaz bekçileri olacağız.Huzur içinde uyu Atam." şeklinde yazmışlardır.

İçimizden birinin mesleğinin dışında yürüttüğü bu çalışmalarını en üst düzeye taşımış olmasının TAC'li gururu ile kendisini yürekten kutluyoruz.

TAC'09 HAZAL KAMIŞLI MEZUNİYETİNİN 10. YILINDA HAYALİNİ GERÇEKLEŞTİRDİ

1991 yılında Adana'da doğup büyüyen Hazal KAMIŞLI, ilköğretim ikinci sınıfta başladığı Tarsus SEV İlköğretim Okulu'ndan 2005 yılında üçüncü-lükle mezun oldu. Mezuniyet derecesi sayesinde kazandığı Başarı Bursu'yla Tarsus Amerikan Koleji'nde (TAC) lise eğitimini tamamladı. 2005 yılında Tarsus SEV mezuniyet töreninde kurduğu lise birinciliği hayalini, 2009 yılında TAC mezuniyet töreninde gerçekleştirdi. Tören- de "Stickler'a Bir Tuğla Da Sen Koy!" kampanyasına adına bağışlanan tuğla, başka bir hayalin başlangıcı oldu.

KAMIŞLI, lisans eğitimi için Sabancı Üniversitesi'ni tercih etti. Üniversite Başarı Bursu'yla sürdürdüğü eğitimini, 2013 yılında Kültürel Çalışmalar ve Sanat Kuramı & Eleştirisi programlarından birincilik, Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi'nden ikincilikle bitirdi. 2014 yılındaysa programın ilk kez tam burs verdiği öğrenci olarak New York Üniversitesi (NYU), Görsel Sanatlar Yönetimi lisansüstü programına girdi. Programdaki tek Türk öğrenciydi. 2016 yılında "Parallel Methods at the Art Museum: The Educational and the Art Historical" isimli teziyle NYU'dan master

"Hazal KAMIŞLI, TAC mezuniyet töreninde adına yapılan sürpriz Tuğla bağışıyla yaşadığı tarifsiz sevinci, 10 sene sonra aynı yollardan geçmek üzere olan başarılı kardeşlerine yaşatabilme hayalini gerçekleştirebilmekten mutluluk duyuyor. Burs sahibi kardeşlerine başarılar diliyor."

diplomasını aldı. Yüksek öğrenimi boyunca Grey Art Gallery (NYU'nun sanat müzesi),

İstanbul Modern Sanat Müzesi ve Sakıp Sabancı Müzesi gibi değerli kurumlarda uzun süreli stajlar yaptı. 2017 itibariyle çalışma hayatını İstanbul'da sürdüren KAMIŞLI, Şubat 2018'den beri Dirimart isimli sanat galerisinde Sergi Koordinatörü olarak görev yapmaktadır.

TAC mezuniyet töreninde derecesinden dolayı adına TAC Mezunlar Derneği tarafından bir tuğla bağışlanan mezunumuz bu sene lise me-

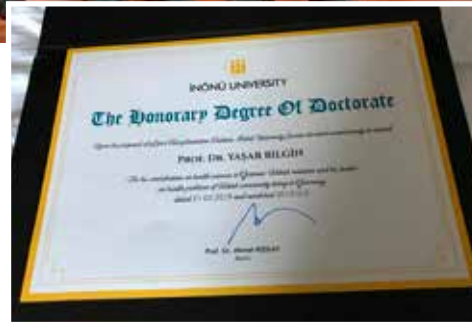
zuniyetinin 10. yıldönümü olduğu için okulunun ve okulunun başarılı öğrencilerinin geleceğine katkıda bulunmanın en iyi hediye olacağını düşünerek Çalışma hayatına yeni katılan mezunlarımızdan olmasına rağmen bu geleneği devam ettirmek istediğinden dolayı bu sene imkanları doğrultusunda üç tuğla olarak projeye destek oldu. Kendisini bu duyarlı ve örnek davranışından dolayı kutluyor ve gurur duyuyoruz.

Mezunumuz TAC mezuniyet töreninde adına yapılan sürpriz bağışla yaşadığı tarifsiz sevinci, 10 sene sonra aynı yollardan geçmek üzere olan başarılı kardeşlerine yaşatabilme hayalini gerçekleştirebilmekten mutluluk duyuyor. Burs sahibi kardeşlerine başarılar diliyor.

Türk-Alman ilişkilerinde sağlık hizmetleri ve Almanya'da yaşayan Türk toplumunun sağlık sorunları hakkındaki çalışmalarından dolayı TAC'70 mezunumuz Prof. Dr. Yaşar Bilgin'e İnönü Üniversitesi tarafından Onursal Doktora ünvanı verildi.

Önceki yıllarda Zonguldak ve Diyarbakır Üniversitelerinden Doktora, Bursa üniversitesinden Fahri

Profesörlük ünvanı bulunan mezunumuzu başarılarından dolayı tebrik ederiz. Gurur duyduk.

Tarsus Ticaret Odasında '84 ve '90 mezunları buluştu!!

Tarsus Ticaret Odası Başkanı Ruhi Koçak (TAC'84) ve Tarsus Özel Medical Park Hastanesi Başhekimliği İç Hastalıkları Uzmanı Dr. Ozan Levent (TAC'90) kurumları arasında yapılan hizmet alım sözleşmesinin imza töreninde bir araya geldiler. Her iki mezunumuz da Tarsus'a hizmet edebilmenin gururunu yaşadıklarını ifade ederken, bu hizmetin iki TAC mezununun işbirliğiyle olmasının ayrı bir kıvanç kaynağı olduğu konusunda hemfikir oldular.

Tarsus Gözlükule'de Boğaziçi Üniversitesi tarafından yapılan arkeolojik çalışmalar, 29 Ekim tarihinde Paris'te Avrupa Kültürel Miras Kongresi kapsamında gerçekleşecek olan "Avrupa Kültürel Miras" Ödüllerі Töreni'nde yarışmaya katılmaya layık görülmüştür. Boğaziçi Üniversitesi ekibini tebrik eder, başarılar dileriz.

Büyük ödül için yarışacak olan projeyi desteklemek için linkten oylamaya katılabilirsiniz.

Oylamanın yapılacağı adres:
<http://www.europeanheritageawards.eu/>

Konuyla ilgili haberleri de aşağıda bulabilirsiniz.

<https://haberler.boun.edu.tr/tr/haber/bogazici-universitesi-ne-europa-nostra-odulu>

<https://haberler.boun.edu.tr/en/news/bogazici-university-tarsus-gozlukule-excavations-research-center-mersin-among-laureates-europa>

TAC'nin Avrupa Gençlik Parlamentosu'nda Bir Koltuğu İki Üyesi Var!

TAC Öğrencileri, Nisan ayında Samsun'da yapılan EYP 23. Ulusal Seçim Konferansı'na katıldılar ve müthiş bir performans sergileyen iki kardeşimiz okulumuzu ve ülkemizi yurtdışında temsil etmeye hak kazandı.

9. sınıf öğrencilerinden Yiğit Acar, EYP 23. Ulusal Seçim Konferansı Jürisi kararıyla, İngilizce becerileri, üstün başarıları ve liderlik becerileri sayesinde Türkiye'nin her yerinden katılan ve birçok prestijli ve köklü okulların öğrencilerini bile geride bırakarak Avrupa Gençlik Parlamentosu'na seçildi. TAC'li Yiğit, resmi görevine başlamak için Hamburg'da gerçekleşecek olan 91. Avrupa Gençlik Parlamentosu Birleşimi'nde Türkiye'yi temsil edecek.

Yine 9. sınıf öğrencilerinden Doğa Bölükbaşı da bu yıl ilki düzenlenecek bölgesel bir oturum olan ancak yine de birçok Avrupalı gencin katılacağı tartışma ortamlarından biri EYP Avusturya Kültürel Konferansı'na gitmeye hak kazandı.

Berlin merkezli Avrupa Gençlik Parlamentosu kurulduğu 1987 yılından beri Avrupa Birliği himayesinde çalışmalarını inovatif, bilinçli ve duyarlı Avrupalı gençler yetiştirmek doğrultusunda çalışmalarını sürdürürken Avrupa Komisyonu'nda da 2 koltuğu bulunduğu için söz hakkına sahiptir. Bu koltukların yakın gelecekte öğrencilerimiz tarafından doldurulacağına inancımız tamdır. Yiğit Acar'a üyeliği süresince görevinde başarılar dilerken Doğa Bölükbaşı'nı da ilerleyen senelerde üye olarak görmeyi heyecanla bekliyoruz. Ayrıca Yiğit Acar ve Doğa Bölükbaşı'nı TAC tarihinde bir ilki gerçekleştirdikleri için kutluyoruz.

TAC'de İlklerin Öyküsüne Bir Halka Daha...

Röportaj: Elifsu Çekiç'22 - Çağdaş Baran Yavuz'22, Ece Umut Aygenli'22

"İlkler", her zaman her yerde olduğu gibi TAC'de de çok önemli ve değerlidir. Bizler de TAC'deki ilkleri tanıtmak ve kayıt altına almak adına yaptığımız çalışmalar zincirine TAC'deki ilk kadın güvenlik görevlisi Elif Bobuşoğlu ile yaptığımız röportaj ile yeni bir halka daha eklemenin mutluluğunu yaşıyoruz.

TAC'deki ilk kadın güvenlik görevlisi olan Elif Bobuşoğlu ile yaptığımız röportaj aşağıda yer almaktadır.

■ **Elif Hanım, merhabalar. Bize biraz kendinizden ve ailenizden bahsedermisiniz?**

Doğma büyüme Tarsusluyum. Her zaman Tarsus'ta yaşadım, buradan hiç ayrılmadım, ayrılmak da istemedim. Bir ablam ve bir ağabeyim var. Evliyim ve bir oğlum var.

■ **Eğitim durumunuz nedir?**

Lise mezunuyum.

■ **Güvenlik görevli olmayı nasıl karar verdiniz ve mesleğinize nasıl başladınız?**

Benim için güvenlik görevlisi olarak çalışmak ve ekmeğimi kazanmak çok büyük ayrıcalık. Çünkü Tarsus Amerikan Kolejinden bahsediyoruz. 131 yıllık bir eğitim kurumu ve Türkiye'de dünyada tanınan başarılı bir okul. Aynı zamanda çalışma koşulları olarak çok da rahat. Şartları oldukça uygun, sadece gündüz çalışıyorum, akşamları evime gidiyorum. Bu da benim açımdan çok büyük bir avantaj çünkü akşamları kendime ve aileme vakit ayırabiliyorum.

■ **Peki TAC'deki ilk gününüzü hatırlıyor musunuz?**

TAC'deki ilk günüm, oldukça uzun bir süre önceydi neredeyse dokuz sene oluyor. Arada bu kadar sene olunca hatırlamam biraz zor haliyle. Ama güzeldi. Büyük bir heyecanla gelmiştim buraya çünkü burası, Tarsus Amerikan Koleji.

■ **Mesleğinizin zorlukları nelerdir?**

Burada, her yaştan her seviyeden yani her açıdan çok farklı insanlarla karşı karşıya kalıyoruz. Bazı insanlar bizlere çok kibar ve saygılı bir yaklaşım sergilerken

alışma ayrıcalığının mutluluğunu yaşadığımı belirtmek isterim. 2010 yılında başladım işime. Burada çalışmaktan gerçekten çok mutluyum.

■ **Güvenlik birimindeki tek kadın olmanın zorlukları nelerdir?**

Tek olduğum için ayrıcalıklıyım. Bu sebeple bir zorluk yaşamıyorum.

■ **TAC ailesinin içinde kendinizi nerede görüyorsunuz?**

TAC ailesi tarafından çok sevildiğimi biliyorum. Öğrencilerin de beni sevdiklerini en önemlisi de saydıklarını biliyorum. İdarecilerim ve öğretmenlerimizle de çok iyi anlaşıyoruz. Özel olduğumu hissettiriyorlar bana. Herkese

teşekkürlerimi sunuyorum.

■ **TAC'yi üç kelimeyle anlatır mısınız?**

Gelenek, köklülük ve de kardeşlik!

■ **Ekleme istediğiniz bir şey var mı?**

Son olarak, bu ailenin bir parçası olduğum için çok mutluyum. Burada 9 senem geçti. İnşallah daha çok uzun yıllar burada görevimi sürdürürüm. TAC'yi ve TAC'yi TAC yapan her şeyi seviyor ve değerli buluyorum. Benimle yaptığınız bu röportaj bile bana verilen değeri ortaya koymakta. Sizlere çok teşekkür ediyorum.

■ **Biz de size bu samimi açıklamalarınız için teşekkür ediyor, TAC'li nice yıllar diliyoruz.**

Evet, TAC'deki ilk kadın güvenlik görevlisi ile yaptığımız röportajı böylece sonlandırdık. TAC'de ilkler Projemizin bir başka halkasında buluşmak dileğiyle!..

Gözlükule ve Hetty Goldman

Tarsus Amerikan Koleji'nin yanı başındaki kazı ve kazıyı kurgulayan bilim kadınının öyküsü

Prof. Dr. Aslı Özyar

Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü
Tarsus-Gözlükule Kazı Başkanı

Bu yazı Getzel M. Cohen and Martha Sharp Joukowsky (eds.) Breaking Ground: Pioneering Women Archaeologists. Ann Arbor: University of Michigan 2004, kitabında yayınlanan ve Machteld J. Mellink ile Kathleen M. Quinn tarafından yazılmış Hetty Goldman (1881-1972) isimli bölümden faydalanılarak derlenmiştir.

Hetty Goldman 1881-1972

1 881'de, Gazi Mustafa Kemal Atatürk ile aynı yılda, New York'ta dünyaya gelen Hetty Goldman, Çukurova'ya ilk kez 1934 yılında ayak basacaktır. Ancak kimdir bu genç kadın? 20. yüzyılın başında Akdeniz bölgesinde çalışan ilk Amerikalı arkeologlardan biridir, aynı zamanda Yunanistan'da bilimsel kazı yöneten ilk kadın arkeologdur. Ailesinin hem anne, hem baba tarafı Almanya'dan Amerika'ya 19. yy'de göç etmiş olan Goldman'ın büyükbabası ve büyük amcaları Goldman, Sachs and Company yatırım bankasının kurucularıdır. Goldman 1899 yılında Philadelphia yakınlarında olan, kadınların da erkekler gibi üniversiteye gidebilmesi için kurulmuş yedi kardeş okuldan biri olan Bryn Mawr College'da New York eyalet bursu ile okuyup, İngiliz Edebiyatı ve Antik Yunanca konularında çift anadal

yaparak 1903 yılında mezun olur. Üç yıl sonra, 1906 yılında İtalya'ya yaptığı üç aylık bir gezi sırasında gezdiği ören yerleri antik dünyaya ilgisini pekiştirir.

Döner dönmez New York'ta bulunan Columbia Üniversitesinde Klasik Dilleri okumak üzere bir yıl yüksek lisans öğrenimi gördükten sonra 1909 yılında, Harvard Üniversitesinin kardeş kadın okulu olan Radcliffe College'da Klasik Diller ve Arkeoloji konusunda yüksek lisans öğrenimine başlar, tezini yazar ve tezi Harvard Studies in Classical Philology dergisinde yayınlanır. Ertesi yıl ise o zamanlar sadece erkeklere açık olan Harvard Üniversitesinin Atina'da bulunan Amerikan Klasik Çalışmalar Okulu'nda (American School of Classical Studies in Athens) Charles Eliot Norton Antik Yunan Çalışmaları Bursu'na başvuran ve bursu alan ilk kadın öğrenci gene Goldman'dır. Bursu uzatılarak Atina'da ik yıl kalmayı başarır. Aynı yıllardaki öğrencilerden biri de Schliemann'dan sonra Türkiye Cumhuriyeti döneminde resmi izinler ile yürütülen Troia kazılarının hafiri Carl W. Blegen'dir.

O yıllarda kadınların kazı yapması hiç uygun görülmez, sadece tek tük kazılara katılan kadınlara rastlanır. Buna rağmen 1911 yılında Hetty Goldman'ın ısrarları sonucunda, gene kardeş kadın okul Vassar College'dan mezun Alice Walker ile Yunanistan'da, Lokris'te antik Halae ören yerinde kendi başlarına kazı yapmalarına izin verilir. Bu kazıyı gerçekleştirerek Goldman bir Yunan kentinin ve mezarlığının kazılarak belgelenmesini ve incelenmesini öğrenir, açığa çıkardıkları pişmiş toprak eserlerin incelenmesi ise 1916 yılında yazıp Radcliffe College'da savunduğu doktora tezinin konusunu oluşturur. Artık Dr. Goldman olmuştur. Bu arada Halai yerleş-

1948 yılı kazı sezonu sonunda, masanın başında sağda Theresa Goell, hemen arkasında Arlette Cenani, arkasında ayakta Sabit Meray, masanın başında solda 1948 sezonu Eski Eserler Genel Müdürlüğü temsilcisi Ahmet Dönmez. Masanın arkasında, ayakta duran ve elinde bir çömlek tutan hanım Aşkıdıl Akarca.

mesinde aynı zamanda Neolitik bir katmanın da bulunması ile onu Tarsus'a getirecek stratigrafi ve yerleşim yerlerinin devamlılığı kavramları ile ilk defa karşılaşır.

Dr. Goldman Birinci Dünya Savaşı esnasında Nisan 1917 tarihinde Amerika savaşa katıldıktan kısa süre sonra, önce New York, sonra Washington'taki Kızıl Haç birimine katılır, ardından 1918 yılında ise bu birim ile Yunanistan'a gider. Daha sonra 1922'de önce Ege'nin Anadolu kıyısında bulunan Kolophon yerleşmesini, daha sonra 1924-27 arası ise gene kıta Yunanistan'ında Boeotia'da Neolitik ve Tunç Çağı'na tarihlenen tabakaları olan Eutresis yerleşmesini kazı yaparak inceler ve sonuçlarını kısa bir zaman sonra Harvard University Press'de yayınlar.

Ufkunu daha da genişletmek için Dr. Goldman birkaç yıl sonra, 1930'larda, Balkanların çevre bölgeleri ile arkeolojik bağlantıları anlamak üzere Yugoslavya krallığında yürütülen ve yaklaşık yüz elli yerleşme yerinin belirlendiği bir yüzey araştırmasına katılır.

1933 yılında Kıbrıs'ta çalışmalar yürüten İsveçli arkeologların

Mersin'in kıyı bölgesinde Ege tipi seramikler bulunduğunu duyan Goldman'ın Çukurova bölgesi ilgisini çekmeye başlar. Ayrıca işviçreli filolog Emil Forrer yeni yeni okunmaya başlanan Hitit metinlerinde bir bölgenin adı olarak geçen Ahhiyawa teriminin Homer'de Troia'lılara karşı savaşan Akaların ülkesi, yani Achaia demek olduğunu öne sürer ki bugün bu sav kabul görmüştür. Hititlerin Homer'de adı geçen Egeli bir kavim ve/veya ülkeden bahsediyor olmasını, bunun yanı sıra Çukurova'da hem Ege tipi seramiklerin bulunmasını hem de Hititlilerin buraya inmiş olmasının metinlerde geçmesini, Çukurova'da Ege, Orta Anadolu ve Kuzey Suriye ile kurulan ilişkilerin araştırılması için adeta bir davetiye gibi algılar Dr. Goldman ve nihayet Çukurova'da bir kazı için kollarını sıvar.

Çukurova'da bir kazı kurgulama projesini mezunu olduğu Bryn Mawr College arkeoloji bölümü ile beraber planlamaya koyulur Goldman. Zira artık üniversitede kadın öğrencilerin de kazı ile deneyim kazanmaları beklenir ve istenir, dolayısıyla başlatılacak

kazının bilimsel araştırma dışındaki diğer amacı da arkeolojik eğitime katkıda bulunmasıdır. Ancak kazıya nerede başlanmalı? Bunu saptamak için 1933 yılında bir sahada araştırma projesi planlanır ve Harvard Üniversitesi Fogg Müzesi, Amerikan Arkeoloji Enstitüsü ve Bryn Mawr College bir araya gelip yüzey araştırması için kaynak bulunur. Ertesi yıl, 1934'te, tüm katılımcılar İstanbul'da buluşur: Dr. Hetty Goldman, projenin yönetici ve yürütücüsüdür, Atina'da antik dönem heykeltıraşlık üzerine çalışan Ann Hoskins, Yugoslavya'da beraber yüzey araştırması yaptığı Robert Ehrich, ve o sıralarda Suriye kıyılarında yüzey araştırması yapan ve Ahhiyawa/Achaia denklemini ortaya atan filolog Emil Forrer'de gruba katılır.

"Yola çıkarken hedefimiz Suriye ve Anadolu yarımadasının güneydoğu kısmının bulunduğu Çukurova'nın zaman içinde yıpranmış kraliçesi Adana'ydı," diye yazar Goldman notlarında. Antik medeniyet buradan hem Ege'ye hem de Kıbrıs'a yayılmış olmalıydı, ayrıca Hititlerin Suriye'ye Çukurova üzerinden gitmiş olmaları da ihtimal dahilindeydi. Bütün programı dönemin Eski Eserler Genel Müdürü Hamit Zübeyr Koşay ile beraber planladığından bahseder. Programa göre alüvyon dolgusu sebebi ile düm-

düz olan Çukurova'da derhal göze çarpan höyükler tespit edilecek, yüzey araştırmasına tabi tutulacak ve uygun görülenlerde deneme sondajları yapıp aralarından uzun vadeli bir proje kapsamında kazılmak için bir tanesi seçilecek. Goldman'ın notlarından programın uygulanmasının Adana Müzesi nezaretinde olduğu anlaşıl-maktadır.

Cumhuriyetin ilanından hemen sonra, 1924'te kurulan Adana Müzesi Türkiye'nin ilk on müzesinden biridir. Adana İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün web sayfasındaki bilgiye göre ilk olarak çevredeki sütun başlıkları ve lahitlerin Polis Dairesinde toplanmasıyla kurulan Müze, Halil Kamil Bey'in müdür olarak atanması ve başarılı çalışmaları sonunda, 1928'de Taşköprü'nün başındaki şimdi yıkılmış olan Cafer Paşa Camii'nin Medresesi'nde ziyarete açılmıştır. Tarsus kazılarının sona erdiği ve eserlerin müzeye tesliminin yapıldığı 1950 yılına gelindiğinde ise Adana Eski Eserler Müzesi artık, 1845 yılında Adana Rum Cemaati tarafından yaptırılan ve 1937 yılından itibaren müze statüsü kazanarak Etnoğrafya Müzesi olarak da kullanılan Kuruköprü Kilisesi'ne taşınmıştır. Goldman ve ona eşlik eden grup ilk haftalar boyunca dönemin Adana Müze müdürü Alyanakzade Halil Ka-

mil Bey'in arabasında kendisi ile birlikte seyahat eder. Bir dizi höyükte sondajlar yapılır, son olarak da Temmuz ayında Tarsus'a varılır ve burada Gözlükule'de yapılan sondajların en verimli olduğuna karar verilir. Sonunda tam da aranan özelliklere sahip höyük bulunmuştur! İyi haberler ile geri döndüğünde araştırmayı destekleyen üç kurum Hetty Goldman'ın başkanlığında kazıyı başlatma kararı alır.

Dr. Goldman, Şubat 1935'te kurduğu kazı ekibi ile tekrar Türkiye'ye hareket eder ve kazılar başlar. Ertesi yıl kazıdan döndüğünde Goldman, Princeton İleri Araştırmalar Enstitüsü'nün kurucusu Dr. Abraham Flexner'e kazının sonuçlarını anlatan bir rapor gönderir ve kısa bir zaman sonra Enstitü'nün ilk kadın profesörü olarak davet edilerek işe başlar. Anlaşmaya göre Prof. Goldman'ın vaktinin yarısını arazi çalışmalarına, diğer yarısını ise Princeton'da araştırma ve derslere ayırması beklenir. Ancak Goldman kazı yaptığı yıllar boyunca devamlı yeterince maddi destek olmadığından yakınır ve maddi zorluklar hiç peşini bırakmayacaktır. Her kurum bir diğerinden daha fazla katkı bekler, sonunda Harvard Üniversitesi Fogg Müzesi kazıdan çekilir.

Kazılar, 1936 ve 1937 yıllarında Nisan, Mayıs ve Haziran ayları boyunca yürütülür. Ancak 1938 yılında, Birinci Dünya Harbi'ni yaşamış Goldman, dünyanın Almanya'nın Avusturya'yı ilhakına sessiz kalmasının fırtına öncesi sızlığına benzemesi, yeniden bir savaşın arifesinde olunması dolayısıyla belki de Tarsus'a bir daha hiç dönememekten endişe ettiği için, normal şartlarda ilkbaharda başlayıp Haziran'da bitirilen kazılara 15 Eylül'den Ocak 1939'a kadar, yani sonbahardan kışa kadar devam edecek ikinci bir sezon ile devam etmeye karar verir. Daha önce de

Kazı heyeti ve resmi ziyaretçiler, ortada oturan hanım Hetty Goldman, 1947 (?) (yıl tam bilinmiyor, yer belki kazı evi, emin değiliz)

kazı evi olarak kullanılan ev bu sefer kiralanır ve giriş katı çalışma alanı olarak düzenlenir. Bu evin şimdi adı Abdi İpekçi olan cadde, günümüzde onarılarak Boğaziçi Üniversitesi Tarsus-Gözlükule Kazıları Araştırma Merkezi olarak kullanılan çirçir fabrikasının tam karşısında yer aldığını, yakın zamanda ise yıkılıp yerine modern bir yapının inşa edildiğini çocukluk anılarından bahseden mahalle sakini Hüseyin Bilgenoğlu'ndan öğrenmiş bulunuyoruz (bu evin alt katında çekilen fotoğraf var).

1938'de, Türkiye'nin Atatürk'ü kaybettiği yıl babasını kaybeden Prof. Goldman artık tamamen Princeton'a yerleşir. Arkadaşları arasında Albert Einstein'ın kızı Margo'yu da sayabiliriz. Burada Goldman başka arkeologları Enstitü'ye getirme konusundaki girişimlere destek olur. Aynı zamanda Goldman, İkinci Dünya Harbi sırasında ve sonrasında Nazi Almanyası'ndan Amerika'ya kaçmayı başaran akademik mültecilere destek olmuş, akademik hayatlarına ABD'de devam etmeleri için aracı olup, yardım etmiştir. Bu tutumu ile genç nesil meslektaşlarına örnek olan Goldman'ın, birçok kişinin kendisi gibi savaş mağdurlarına gönüllü yardım etmesine vesile olduğu bilinmektedir. Diğer yandan ise İleri Araştırmalar Enstitü'sünde kalan vaktinde Tarsus kazılarının yayınlarını hazırlamaya koyulur.

Sonunda bu savaş da sona erer ve yarım kalan işlerini bitirebilmek için çalıştığı Enstitü'den izin alan Prof. Goldman 1946-1947 süresince tekrar Tarsus'a gelmek üzere hazırlıklara başlar. Ekip savaştan önce tutulan notları, plan ve fotoğrafların çoğunu yanlarında götürmüş olmakla beraber, özellikle prehistorik dönemlere ait buluntuların yerinde incelenmesi yayın için önemlidir. Ayrıca yerleşmenin İlk Tunç Çağı'na, ya-

1947 veya 1948 kazı evi giriş katı çalışma kısmında müzeye teslim edilmeden sergilenen tümlenmiş çanak çömlekler.

ni günümüzden dört ile beş bin yıl öncesine tarihlenen katmanına ait çanak çömlekler henüz yerince incelenememiştir.

Goldman, kazılara başlarken prehistorik yerleşmeyi kapsamlı bir şekilde açığa çıkarmak istemiş olmakla beraber harp yüzünden acele ile bitirilen kazılar sebebi ile daha dar bir alan ile yetinmek zorunda kalmış idi. Kazıları tamamlama fırsatı doğunca, buradaki ilk yerleşime kadar derinleşip, höyüğü oluşturan tüm tabakaların baştan sona bir kesitini oluşturmayı planlar ve bu çalışmalar için yeni bir ekip oluşturur. Yeni üyeler arasında mimar Theresa Goell ve daha sonra İstanbul Üniversitesi'nde Klasik Arkeoloji Profesörü olarak hocalık yapacak, ancak o tarihte henüz fahri asistan olan Aşkıdıl Akarca bulunmaktadır.

1947 Şubat'ında Mısır, İskenderiye'de kendisini Türkiye kıyısında Mersin Limanına götürecek gemiyi beklerken bulur Goldman. Türkiye'de Hamit Zübeyr Koşay, Eski Eserler Genel Müdürü olmuştur ve Goldman memnuniyet ile tekrar kabul edilip Tarsus'a dönmesine izin verilir, resmi temsilci olarak ise daha sonra Ankara ve İstan-

bul Müzeleri Müdürlüğü yapmış klasik arkeolog Necati Dolunay görevlendirilir. 1947 yılında yapılan kazının sonunda Goldman artık kendisi için arazi çalışmalarını sonlandırma kararı verir. 66 yaşına gelmiştir ve arazi çalışmalarını yürütecek gücünün azaldığını his eder, nitekim aynı yıl Amerika'ya döndüğünde beyninden iyi huylu bir tümör alınır. Ameliyat sonrasında Hetty Goldman Princeton İleri Çalışmalar Enstitü'sünden emekli olup, hayatının sonuna kadar Emeritus Profesör olarak çalışmalarına devam edecektir. Bundan sonra kendisini yayınların tamamlanmasına ve gitgide gelişmekte olan arkeoloji bilimi konusunda yazılanları takip etmeye verir.

Goldman'ın katılmadığı 1948 yılı kazısını, daha sonra Nemrut Dağ tümülüsü olarak bilinen Kommagene krallarına ait anıtsal gömüyü araştıran mimar Theresa Goell yönetir, resmi temsilci olarak ise Ahmet Dönmez gönderilmiştir. Bu sezona katılan ekip üyelerinden biri de Bryn Mawr College'da yeni işe alınan ve doktora talebesi olduğum sevgili hocam Machteld J. Mellink'tir. Ayrıca İstan-

bul'dan, daha sonra Çatalhöyük kazısı ile ünlenen İngiliz arkeolog James Mellaart'ın karısı olacak bir öğrenci, Arlette Cenani, katılır. Tarsus kazılarının bu son sezonu Mayıs-Haziran ayları boyunca sürer ve nihayet höyüğün en derin tabakalarına inilip ulaşılan seviyedeki yerleşmenin Neolitik Çağ'a, yani günümüzden 9 bin yıl öncesine ait olduğu anlaşılır. Goldman ancak Eylül ayında bu son sezon elde edilen bulgu ve buluntuları yerinde görmek için bir kez daha Tarsus'a döner.

Kazıların sonunda höyük tekrar kentin içinde halka açık bir park olarak kullanılmaya devam edilir. Kısmen üzerine ağaçlar dikilir ve bir kahve/çayevi yapılır. A ve B açması 2. Dünya Savaşı öncesinde açığa çıkarılan bulguları korumak için kısmen tekrar doldurulmuştur. Kazılar sona erdikten sonra Belediye açmaları doldurarak kapatmıştır.

Kazılar sona erdikten sonra tüm planlar, fotoğraflar, kataloglar ve kazı defterleri, bunların dışında ayrıca Adana Müzesine bağlı bir depoda ahşap kutulu raflarda tasnif edilerek karşılaştırma çalışmaları için gelecek arkeologların inceleyebilmesi için bırakılan çanak çömlekler arasından seçilen ve altı kutuya yerleştirilen bir grup etütlük seramik, Eski Eserler Genel Müdürlüğü'nün izni ile ABD'ye götürülerek, Princeton Enstitüsü'nde Tarsus kazılarının yayın çalışması için ayrılan büyük çalışma odasına ve Goldman'ın ofisine yerleştirilir. Tarsus'ta ele geçen tüm envanterlik buluntular ise 1950'lerde Tarsus'ta bir müze olmadığı için Adana Arkeoloji Müzesi'nin içinde sergilenir, etütlük buluntuların hepsi ise aynı müzenin depolarında muhafaza edilerek günümüze kadar ulaşır.

1963 yılına gelindiğinde Tarsus kazılarının tüm çalışmaları yazı ve levhalardan oluşan üç ta-

kım cilt halinde yayınlanmıştır. Bu yayınlar Anadolu arkeolojisinin üzerine inşa edildiği omurgalardan biridir, hala geçerli bilimsel değeri dışında ayrıca arkeoloji bilimi tarihi açısından da önem taşıyan kaynaklardır.

Onu tanıyan kişilerin anılarında Hetty Goldman ister bilimsel anlamda ister gündelik hayatını paylaşılarak kendisi ile, beraber çalışan Tarsuslu ve yabancı herkes tarafından çok sevilen ve takdir edilen bilim insanı, araştırmacı, meslektaş, arkadaş ve hoca olarak tarif ediliyor. 1966 yılında, farklı disiplinler ve ülkelerde arkeoloji, yayın ve araştırmacıların yetişmesine yaptığı öncü katkıları dolayısıyla Amerikan Arkeoloji Enstitüsü Hetty Goldman'ı altın madalyaya layık görmüştür. Enstitü tarihinde bu madalyaya layık görülen ikinci kişidir (ilki Troia kazılarını Schliemann'dan sonra Türkiye'nin resmi izni ile Cincinnati Üniversitesi adına yürüten, Atina'daki Amerikan Klasik Çalışmalar Okulundan arkadaşı Carl W. Blegen idi).

1950 yılında yayınlanan ilk nihai kazı raporu cildinin önsözünde Goldman Türkiye'de kendisine yardım eden ve destek olan tüm kuruluş ve kişilere teşekkür ederken katkılarını da açıklar. Bunların başında Ankara'da kendisine önceleri Müzeler Dairesi Müdürü (1932-1945), daha sonra ise Eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürü olarak tüm kapıları açan, resmi izinleri veren ve çalışmalarını destekleyen Hamit Zübeyr Koşay gelir. Hamit Zübeyr Koşay 1933 yılında, Atatürk'ün bizzat ziyaret ettiği ve Cumhuriyetin ilk kazılarından biri olan Ahlatlıbel kazısını yönetmiş, Goldman'ın Tarsus'ta Gözlükule kazısını başlattığı 1935 yılında ise, tüm dünyanın gözlerini Anadolu'ya çevirmesine sebep olacak Alacahöyük kazılarını başlatmıştır. Koşay'ın dışında Goldman ayrıca Adana Müzesi müdür-

leri Ali Rıza Yalçın ve Naci Kum'a teşekkür etmeyi borç bilir.

Goldman'ın özellikle Tarsus'ta teşekkür ettiği vatandaşların başında, kazı ekibinin sağlığı ile devamlı ilgilenen Dr. Ramiz Erdem gelir. Günümüz Boğaziçi Üniversitesi kazılarında ise bu geleneğin devamı olarak Dr. Ali Cerrahoğlu bu konuda ilgisini ve desteğini ekibimiz üyelerinden hiçbir zaman esirgemeyerek sürdürmektedir. Kendisine buradan da bir kez daha teşekkür ederiz. Ayrıca Prof. Goldman'ın İkinci Dünya Savaşı dolayısıyla kazılara verilen mecburi ara sırasında geride bırakılan tüm alet ve eşyalara ve bunların emanet edildiği bekçiye göz kulak oldukları için Tarsus Amerikan Koleji müdürü Mr. William Woolworth'e özellikle teşekkür etmesinden ve bu konudaki borcunu hiçbir zaman ödeyemeyeceğini ifade etmesinden, Tarsus Amerikan Koleji ile yakın ilişkilerinin olduğu da anlaşılmaktadır.

Günümüzde yürütülen kazılara da her yıl T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nı temsil eden bakanlık temsilcisi olarak görevli uzmanlar katılır ve Boğaziçi Üniversitesi olarak yürüttüğümüz kazılara da her sezon Türkiye'nin çeşitli müzelerinden uzman arkeologlar bu görevi yerine getirmek için katılarak çalışmalarımıza katılıp, gözlemleyip aynı zamanda destek olmaktadır. 1956 yılında yayınlanan ikinci nihai kazı raporu cildinin önsözünde Prof. Goldman Türkiye'de Eski Eserler Genel Müdürlüğü'nü temsilen ve çalışmaları kontrol amacı ile arazide bulunan Necati Dolunay'a, 1947 yılında kendi görevinin dışında gönüllü olarak kazı alanında bir açmada yürütülen çalışmaların nezaret ettiği için çok teşekkür eder. 1948 yılındaki kısa sezonda ise gene Genel Müdürlüğü'nü temsilen çalışmalara katılan Ahmet Dönmez'e de ayrıca teşekkürlerini ifade eder.

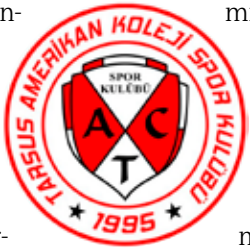
14 Ekim 2019 tarihinde Ankara'da Türk Telekom maçı ile başlayan BGL 2018-2019 sezonu serüvenimizi, mücadelemizi elden bırakmadan, alnımızın akı ile tamamlamış olmanın gururu ve tatlı yorgunluğu ile bitirmiş olmanın mutluluğunu yaşıyor ve sizlerle de paylaşmak istiyoruz.

Gelin, bir sene nasıl geçti ona bakalım:

Gençler A kategorisinde iki yıl üst üste Türkiye şampiyonu olan Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü, bunların haricinde, geçtiğimiz sezon içerisinde U16 A kategorisi Türkiye 3.sü ve U15 kategorisi Türkiye 6.sı olması üzerine Türkiye Basketbol Federasyonu tarafından ikinci senesi düzenlenen Basketbol Gençler Ligine davet edildi.

İdari ve sportif altyapı olarak hazır olduğumuzu düşündüğümüz bu ligde yer almak, okul ve camia olarak zengin bir basketbol hafızası ve spor kökleri olan bir kurum olarak bizleri gururlandırdı. 1995 yılında kurulmuş olan spor kulübümüz için hedef bir lig olduğu düşüncesinden hareketle bu amaç doğrultusunda bir yapılanmaya gittik.

Ancak Türkiye ekonomisinin son dönemlerdeki inişli çıkışlı durumu sonucu farklı seviyedeki birçok takı-

mın liglerden çekilmesi üzerine biz de bu ligde sağlam bir şekilde yer alabilmeyi hedefledik. Bu anlamda ülkenin önde gelen kuruluşlarından NEF'in desteğini alarak bu lige katılmak bize her anlamda prestij ve güç kazandırmıştır.

131 yıllık geçmişi olan Tarsus Amerikan Koleji'nin bilinirliği ile ülkenin, sektöründe yükselen yıldızı NEF isminin aynı mecrada birleşmesine basketbol kamuoyu ve TAC camiası nezdinde çok olumlu geri dönüşler aldık. Bu lige TBF tarafından davet edilmemizin sebeplerinden birisinin de o dönem NEF ile yapmayı planladığımız olası iş birliğimiz olduğunu düşünmekteyiz.

Liglerde çok sayıda yabancı basketbolcunun oynamasından dolayı yetenekli Türk gençleri oynama şansı bulamıyor, bu sebepten de A milli takıma yetenekli gençler kazandırılmıyordu. Türkiye Basketbol Federa-

yonu'nun gençlerin deplasmanlı olarak oynayabilmeleri ve kendilerini geliştirebilmeleri amacıyla kurmuş olduğu BGL'de TAC NEF olarak yer almamız, özellikle Akdeniz bölgesin-

den ve Tarsus Amerikan Koleji'nden gençlerimizin rekabetçi ortamda daha çok süre alıp kendilerini geliştirebilecekleri bir hedef takım olmasını sağladı. Bu açıdan baktığınızda yaptığımız işin bir nevi sosyal sorumluluk projesi olarak da değerlendirilmesi gerektiğini düşünülebiliriz.

1 Ağustos'tan itibaren TAC'den 6 genç kardeşimiz olmak üzere toplam 17 kişilik sporcu kadrosu ve 4 kişilik teknik ekip ile çalışmalara başlayan takımımız BGL'nin normal sezonu başladığında Anadolu Efes, Fenerbahçe, Tofaş, Türk Telekom, İzmir Gelişim Koleji, Galatasaray, Arel Üniversitesi Büyükçekmece, Afyon Belediyesi ile aynı grupta yer aldı. İlk kez katıldığımız bu ligde ilk dört hafta biraz da tecrübesizlikten kaynaklı galibiyet alamayan takımımız daha sonra Galatasaray'ı, Arel Üniversitesi Büyükçekmece'yi ve Afyon Belediye'yi hem deplasmanda hem kendi evinde, İzmir Gelişim Koleji'ni de kendi evinde yenme başarısı göstererek 16 maçta 7 galibiyet 9 mağlubiyetle grubunu 6. sırada tamamlamayı başararak Final Grubu'na yükselme başarısı gösterdi.

Final Grubu'nda takımımız İstanbul Büyükşehir Belediye'yi hem evinde hem deplasmanda, Beşiktaş'ı ve TED Ankara Koleji' deplasmanda, Karşıyaka ve Darüşşafaka gibi önemli takımları da kendi evinde yenme

başarısı göstererek son haftaya girdi. Son hafta kendi evimizde ne yazık ki Beşiktaş'ı yenemedik ve kıl payı son sekize kalıp çeyrek final oynama şansını kaçırdık. Buna rağmen takımımız ilk senesinde çok önemli başarılarla imza atmış oldu ve kamuoyunda TAC NEF'e karşı çok önemli bir ilgi ve takdir oluşmasını sağladı.

Sportif başarının yanı sıra en önemli başarılarımızdan birisi de yer almış olduğumuz bu ligin en kalabalık seyirci topluluğu önünde oynayan takımı olmamızdı. Kendi evimizde oynamış olduğumuz maçlarda ortalama 600 seyirci önünde oynadık ve her deplasmanımızda da mezunlarımız takımımızı yalnız bırakmadı.

Bu bağlamda sezonun bir değerlendirmesini yapacak olursak hem TAC Spor Kulübü hem de NEF markalarının mezunlarımız nezdinde ciddi prestij kazandığını rahatlıkla gözlemleyebiliriz. Evimizde oynadığımız her maç Facebook üzerinden TAC Live TV vasıtasıyla hem mezun ve velilerimize ulaştı hem de TBF'nin YouTube kanalı vasıtasıyla tüm Türkiye'de ki insanlara ulaştı. Her maçı- mızı sosyal medyadan iki binin üzerinde insanın izleme şansı oldu.

Bütün BGL haberlerimiz Web sayfamızdan Facebook, Instagram ve Twitter gibi sosyal medya hesaplarımızdan paylaşıldı. Bunun yanı

sıra evimizde oynadığımız her maç Mersin TV maç görüntüleriyle birlikte haber yaptı. Tüm sene boyunca hem TBF'nin resmi sayfalarında hem de altyapibasket.com, basketfaul.com vs. gibi önemli basketbol sitelerinde ve bazı dergilerde haber olarak yer aldık.

TAC NEF olarak bu sene BGL'ye renk kattık ancak ilk senemizi geçirdiğimiz bu ligde önümüzdeki sezon çitayı yükseltmeyi planlamaktayız. Daha fazla sayıda seyirci önünde oynayarak, farklı bazı projelerimizle TAC ve NEF markalarının sinerjisinden doğan TAC NEF'in farkını tüm Türkiye'ye göstermeyi hedeflemekteyiz. Biz bu yolda NEF'le yürümekten mutluluk duyuyoruz ve önümüzdeki dönemlerde de bu iş birliğinin devamını temenni ediyoruz. TAC Camiasına, TAC Spor Kulübü'ne bugüne kadar vermiş olduğu tüm katkılar için çok teşekkür ediyoruz.

TAC'48 mezunumuz
Cahit Arman

TAC'48 mezunumuz
Prof. Dr. Baki IŞIKARA

TAC'57 mezunumuz
Halim Mumoğlu

TAC'66 mezunumuz
Ali İlgen

TAC'89 mezunumuz
Çağatay Altıntaş

TAC'95 mezunumuz
Koray Hızlı

- TAC'74 Göksan Arman'ın babası, TAC'48 mezunumuz **Cahit Arman**,
- TAC'95 mezunumuz **Koray Hızlı**,
- TAC'89 mezunumuz **Çağatay Altıntaş**,
- TAO'63 - TAC'66 mezunumuz **Ali İlgen**,
- TAC'75 mezunumuz Cengiz Sönmez'in dayısı TAO'48 mezunumuz **Prof. Dr. Baki IŞIKARA**,
- TALAS 57 mezunumuz **Halim Mumoğlu**.

MEZUN YAKINLARI

- TAC'86 dönemi mezunlarımızdan Serhat Üge'nin **babası**
- TAC'88 Alper Şahin'in **babası**
- TAC'96 Nevra Gülay ve TAC'98 Tülin Gülay 'ın babası **Sait Gülay**,
- TAC'77 mezunumuz Muhteşem Ekenler ve '81 döneminden Ercan Ekenlerin anneleri, '04 Kasım Ercan Ekenler, '07 Kürşat Ekenler ve Temir Ekenler, '09 Kaan Ekenler, '10 Mehmet Emin Ekenler'in babaanneleri **İclal Ekenler**,
- TAC'58 mezunu rahmetli Hasan Kuradacı'nın annesi, '87 Renan Kuradacı'nın ve '90 Rengin Kuradacı'nın babaanneleri **Hadiye Kuradacı**,
- TAC'83 Erkan Özsrıktı'nın eşi **Ebru Özsrıktı**,
- TAC'73 mezunumuz Kemal Özbicer'in annesi **Hüsnüye Özbicer**,
- TAC'72 mezunumuz Cem Baysan'ın kayınvalidesi **Gölay Gülek**,
- TAC'86 mezunumuz Evren Madran'ın babası **Tuğrul Madran**,
- TAC'05 Alican Poyraz'ın babası **Arif Poyraz**,
- TAC'83 Serdar Karacaaslan, TAC'88 Şebnem Karacaaslan'ın anneleri **Hatice Karacaaslan**.

TAC'48 Cahit Arman ağabeyin ardından

Nihat Taner'68

TAC'nin 1 numaralı mezunu Ahmet Nedim Bolgöl (TAC 1930) hakkında araştırma yapıyordum.

Tam 9 sene evvel, 11 Temmuz 2010 Pazar akşamı Cahit Arman ağabey ile yaptığım telefon görüşmesinin bazı bölümlerini paylaşıyorum:

Bolgöl ailesi aslen Adanalıdır. Ağabeyi Mesut Bolgöl benim kayın babam olur. İkisi de benim halamın oğludur. Kayın babam Antakya'ya geçmiş, orada evlenmiş ve yerleşmiş. 1912 doğumlu olabilir. Ağabeyim İzzet Arman ile akrandı. İzzet Arman İstanbul'da kızıyla yaşıyor. Hava Kuvvetlerinde generalliğe kadar yükselmişti. Oğlum Göksan '74 mezunudur, müzisyendir.

Ahmet Nedim küçük yaşta önce babasını, sonra annesini kaybetti. Ağabeyinin desteği ile ilkokulu bitirdi. Tarsus Kolejinde ki pek çok Ermeni öğrenci Türkiye'den ayrılmış, okulda öğrenci kalmamıştı. Nedim çok az veya hiç para vermeden okula kabul edildi. Hatta okulda ufak tefek

işler yapıyor, böylece cep harçlığını çıkarabiliyordu. Tarsus'tan mezun olduktan sonra İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi – İstanbul Ticaret Mektebini bitirdi. Ticaret Vekâletinde çalışmaya başladı. Kıbrıs ve Çekoslovakya'da Ticaret Ataşesi oldu. Mezunlar Derneği ilk başkanıdır. 1960 ihtilalinden sonra "hakkının yendiği" kanaatiyle üzülmüştü. Önce Ankara'da çalıştı. Sonra İstanbul'a geçti. Akıllı emlak yatırımları yaptı. 10 sene oluyor, vefat etti.

2 oğlu, bir kızı olmuştu. Annesine benzediği için kızını özellikle çok severdi. Kızının evlendikten sadece 6 ay sonra amansız bir hastalıktan vefatı Nedim beyi çok sarstı. Kendi kendine konuşurdu, sıkıntılı bir tavır aldı. Bir gün maaşını almak üzere evden çıktı, kalp krizi geçirerek yaşama veda etti. Büyük oğlu Güven vefat etti. Güven'in kızı Pelin İstanbul Konservatuvarı keman bölümünü bitirdi. Küçük oğlu Gökmen İstanbul'da yaşıyor.

Bana gelince: Babam büyük çiftçi iken iflas etmişti. Biz

Tarsusluyuz. '48 mezunlarından Fikri Bilgin dayızadem olur. 48'de mezun olduk. O zaman Olgunluk İmtihanı var. Ben bir derisi veremedim. O ara binbaşı olan ağabeyimin yanına Manisa'ya gittim. Okulun İngilizce hocası apandisit ameliyatı olmuş. Dersler boş geçiyor. Ben 3 ay Manisa Lisesinde İngilizce öğretmenliği yaptım. Bu arada da taktığım dersten imtihan olup geçtim. Sene 1950 oldu. Peace Corps, JUSMATT yeni yeni Türkiye'ye geliyor. Ben de JUSSMAT Hava bölümünde işe başladım. Hava bölümü elçiliğin karşısındaydı. Bir süre sonra geçici görevle Erzurum'a gönderdiler. Maaşıma zam yaptılar ancak geçici dedikleri iş uzun bir süre devam etti. Ardından askere gittim. Yedek subay olarak İzmir'de NATO Karargâhında tercümanlık yaptım. O sırada ben teğmenim. Üsteğmenim Kore'ye gitmemi teşvik ediyor, hatta ısrar ediyordu. Ancak olmadı...

Allah rahmet eylesin, huzur içinde uyusun. Ailesine, sevenlerine ve TAC camiasına baş sağlığı diliyorum.

TARSUS SEV ORTAOKULU MEZUNİYET TÖRENİ

8. sınıfı tamamlayan öğrenciler hayatlarında bir başka evreye geçmenin coşkusunu öğretmenleri ve aileleriyle birlikte yaşadılar. Törende Sağlık ve Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi TAC'84 mezunu Rasim KÜÇÜKKURT, Tarsus SEV Okulları Başkanışmanı Andrew Leathwood, Okul Müdürü Ayfer AYDIN ve TAC

Mezunlar Derneği Başkanı TAC'83 Ramazan DİNCER konuşma yaptılar. Ayfer AYDIN, konuşmasında zorlu bir sürecin sonunda 8. sınıfı bitiren öğrencilerin, 130 yılı aşkın SEV geleneği ve kültürüyle büyüyen, bilimsel düşünceye önem veren ve sanata duyarlı gençler olarak yetiştiklerini ifade etti. Konuşmaların ardından 8. öğrencilerine

öğretmenleri tarafından mezuniyet belgeleri verildi. Öğrenci Birliği Başkanı Aysel Beste GİRMEN ve okul birincisi olan Yağız BAYRAK, duygu yüklü konuşmalarıyla arkadaşlarına veda etti. Konuşmaların ardından mezuniyet belgelerini alan öğrenciler, aileleriyle birlikte onlar için hazırlanan kokteylde gönülleriyle eğlendiler.

2019 Mezunları aramıza hoş geldiniz

TAC 2019 MEZUNİYET TÖRENİ COŞKUSU

2 O Haziran'da düzenlenen güzel bir törenle Tarsus Amerikan Koleji'nin 2019 Dönemi Mezunları keplerini giyip diplomalarını aldılar.

Bu yılki Mezuniyet Törenine TAC'73 mezunumuz Moskova Büyükelçisi Hüseyin Diriöz konuşmacı olarak davet edildi. Konuşmasında 2019 mezunlara gelecek ile ilgili tavsiyeler veren mezunumuzun yanı sıra

törende Sağlık ve Eğitim Vakfı adına TAC '84 mezunumuz Ruhi Koçak, TAC Mezunlar Derneği başkanımız TAC'83 mezunumuz Aydın Ramazan Dincer, yönetim kurulu üyelerimiz, farklı dönemlerden mezunlarımız ve aileler de vardı.

2018-2019 dönemi okul birincisi Emirhan Nasıf, ikincisi Mert Yiğitbaşı ve üçüncüsü Melis Vural olmuştur. Okul ve Muzunlar Derneğinin Serti-

fikalarının takdiminin ardından; ilk üçe giren öğrencilere Mezunlar Derneği olarak plaketleri ve "Bir Tuğla da Sen Koy" projesine öğrenciler adına birer tuğla bağışı yapılmıştır.

Tarsus Amerikan Koleji'nin her sene 11. Sınıflardan seçilen bir öğrenciye verdikleri TAC'58 Dr. Ertan Dumanlı Örnek Öğrenci Ödülü bu sene Ege Yücel'e Hüseyin Diriöz tarafından takdim edildi.

İki yıldan bu yana okul birincisine verilen, Sev Mütevelli Heyeti Başkanı TAC'67 Mehmet Yaltır, babası merhum "Ahmet Yaltır" adına verdiği 3.000 dolar para ödülü Sev Yönetim kurulu üyesi Ruhi Koçak '84 tarafından okul birincimiz Emirhan Nasıf'a takdim edildi.

Öğrenci Birliğinin devir-teslim töreninin ardından 12. sınıf öğrencileri mezuniyet sertifikalarını alıp, tarihi Stickler binasının merdivenlerinden keplerini atarak mezuniyet coşkusu nu yaşadılar ve yaşattılar.

TAC 2019 mezunlarımızı kutluyor ve yeni mezunlarımıza bundan sonraki yaşamlarında başarılar ve mutluluklar diliyoruz.

TAC'Lİ BABALAR SEV'Lİ ÇOCUKLAR

Çocukları ve torunları bu sene SEV ortaokulunu bitirip artık lise eğitimlerine devam edecek olan TAC mezunlarımız mezuniyette bizlere Stickler merdivenlerinde poz verdiler. Sev mezunu öğrencileri tebrik eder, anne babaları gibi TAC'de lise eğitimlerinde görmek istediğimizi yeniden belirtmek isteriz.

TAC'77 Ersin Şendoğan oğlu Onat Şendoğan,
'90 İsmail ve Lebibe Aytekin oğulları Kaan Orhan Aytekin,
'95 Ahmet Evren Can oğlu Mehmet Tulga Can,
'95 Mazhar Özsoy kızı Sude Özsoy,
'96 Ahmet Yasin - Nahide Burcu oğulları Recai Milli,
'88 Celal Soysal kızı Ela Naz Soysal,
'89 Cengiz Yılmaz oğlu Ateş Yılmaz,
'66 Erdal Çetinalp torunu Alp Erdal Çetinalp

TAC'Lİ BABALAR TAC'Lİ ÇOCUKLAR

Mezunlarımızın çocuklarının hatta kimi zaman torunlarının da mezuniyetlerini görmek bizleri çok mutlu ediyor. Her yıl olduğu gibi bu sene de TAC 2019 mezunlarının arasında anne ve babası mezun olanlar da vardı. Tebrik eder bu vesileyle, aramıza yeni katılan mezunlarımıza hoş geldiniz der, üniversite yolculuklarında başarılar dileriz.

TAC'li Anne -Babalar -Dedeler ve TAC'li Çocukları - Torunları
Hasan Kutay Kokulu - Kadir Kokulu'73
Emre Özekici- Selim Özekici'82
Deniz kocak -Ruhi Kocak'84
Ber Naci Gulap- Ali Naci Gulap'84 – Cevdet Naci Gülalp'47
Ece Özer -Onur Özer '85
Minel Doğru -Müslüm Doğru'85
İdil Bayık -Ruhi Bayık'85
Ege Baykal- İlter Baykal'87
Ülfet Umay Nursal- Tarık Zafer Nursal'87
Bedir Cem Haytac -Cenk Haytac '88
Çağla Aytekin- ismail-Lebibe Aytekin'90
Pelin Su Uludoğan – Cenk Uludoğan '88

Kadir Kokulu 73- Hasan Kutay Kokulu'19

Cevdet Naci Gülalp'47 – Ali Naci Gülalp'84 – Ber Naci Gülalp'19

TAC'nin 90'lık çınarı Abdullah Kasapçı'50

ERDOĞAN KAYNAK'63

Nihat Taner'68, Ergül Bakay'63, Erdoğan Kaynak'63 ile birlikte 90'lık Abdullah Kasapçı abimizi ziyarete gittik.

Günler öncesi Abdullah abimizin annesi rahmetli Gençay gibi sanatçı olan kızı Yasemin ile konuşarak, abimizi ziyaret etmek istediğimizi söyledik. Abdullah abimiz yaz aylarını Denizhan 2'de geçirdiğini ancak bizi Çamlıbel'deki evinde 23 Temmuz Salı günü öğleden sonra kabul edebileceğini söyleyince Nihat ve Ergül arkadaşlarıma bildirdim. Abdullah abimizin kaldığı apartmana ilk önce Ergül Bakay'la ikimiz geldik. Apartman girişinde millet vekilimiz Fikri Sağlar ile karşılaşıncaya ayak üstü kısa bir sohbet sonrası Abdullah abimizin 9. kattaki dairesine çıktık. Yasemin kızı karşıladı bizi kapıda. Ve 90 yaşındaki delikanlı abimiz karşımızda. Çoktandır görmediğimiz abimizi özlemişiz. Sarıldık, öpüştük. Maşallah onca yıllara rağmen tığ gibi bir delikanlı duruyordu karşımızda. Sohbet başladı. Aile albümünü

düzenlemiş Yasemin kızı. Talas fotoğrafları, TAC fotoğrafları, rahmetli eşi Gençay hanımla düğün fotoğrafları, Mersin Spor'da futbol oynadığı yıllarda çekilmiş takım arkadaşları ile çekilmiş fotoğraflar. Maşallah arkadaşlarının isimlerini çok iyi hatırlıyor. Adana ABD konsolosluğunda, İncirlik Hava üstünde, Ankara ABD büyük elçiliğinde çalıştığı yılları bir bir anlatırken o yılları yeniden yaşıyor gibiydi.

Derken kapı çaldı: Nihat Taner geldi. Sohbet Nihat'la devam edildi. Mersin'in geçmişi, ileri gelen aileleri, Abdullah abimizin aile geçmişi, Mersin'e geliş hikayesi, üniversite ikinci sınıfta üniversite öğrenimine son veriş, Mersin'in işgal kuvvetlerince yaşadıkları... Sanki tarih yaşandı. Ergül de, Nihat da bu

konularda birikimleriyle bize o yılları yeniden yaşattılar. Nihat tam bir Mersin sevdalısı. İkinci dünya savaşı sırasında Deniz Kuvvetlerinin Mersin'e taşınış hikayesini paylaştı. Arşivinde koruduğu o yılların fotoğraflarını ve belgeleri Mersin Deniz Müzesinde sergilemişti Nihat. Sergideki belgeleri ve fotoğrafları kitaplaştırmış. Bu kitabının birini Abdullah abisine hediye etti bu arada.

Yasemin hanım çok güzel ikramlar hazırlamış. Ellerine sağlık. Babası yalnız kalmasın diye yaşamakta olduğu Çeşme'yi bırakıp babasının yanına gelmiş oğlu Cem ve kızı Elif ile. Kız evlatları bir başka oluyor. Cem'i ve Elif'i tanıştırdı bizimle.

Abdullah abi evinin bir odasını atölyeye dönüştürmüştü. Hazırladığı ve sergilediği şaheser gerdanlıkları, aldığı teşekkür ve takdirnameler duvarlarını süslüyor atölyesinin. Abdullah abi tam bir takı ustası.

Sohbet geç saatlere kadar sürdü. Ayrılma zamanı geldi. Abdullah abimize, Yasemin Hanıma, Elif'e ve Cem'e veda edip ayrıldık. Abdullah abi sen çok yaşa. TAC'nin 90'lık çınarımız.

Briç

Sevgili TAC mezunu kardeşlerim: Başkanımız '83 Ramazan Dinçer 312'nin ikna edici çabaları neticesinde dergimizde bir briç köşesi oluşturmuş bulunmaktayız.

Briç; sevgili okulumuz, TAC'mizde hocalar ve öğrenciler tarafından geçmişten bu yana yaygın bir şekilde oynanan ve sevilen bir akıl oyunudur. Bizim dönemlerimizde hocalarla sıklıkla oyun oynama şansımız olup zaman içerisinde oyunun büyüsüne kendimizi kaptırdıktan son-

ra kazanımlarımızı alt sınıflarla paylaşarak briçi okulda geliştirme şansımız olmuştu.

Üniversite öğrencileri arasında briç oldukça yaygındır. Eğer hayata rehber olacaksa briç insana hayatla ilgili çok şey öğreten bir oyundur. Ancak eğitim çağındaki bir insanın hayat odağını eğitimi dışındaki bir noktada tanımlaması yanlıştır.

TAC, TC'de briç kolu olan tek lisedir desek yalan olmaz. Düzenli olarak TAC'yi temsilen ülke çapında tur-

nuvalara katılıp 2012 senesindeki Türkiye şampiyonluğunun yanı sıra defalarca ilk 3'e girip madalya kazanılmıştır.

Daha önceki sayılarda briç hakkında temel bilgiler vermiştim. 52 kartlık bir deste ile oynandığı ve 4 oyuncunun her birine 13'er kart düştüğünü anlatmıştım.))

Briçi öğrendiğimize göre bundan böyle artık problemler ile devam edeceğiz

Bu ayın problemi şöyle

♠ AR86543

♠ V109

♥ V5

♥ AR643

♦ARD

♦ 5

♣ 8

♣ AV87

Harika bir kontrat olan 7nt'ya geldiniz. Atak karo nasıl oynarsınız?

Herkese sağlık ve mutluluk dolu günler dilerim

Kürşat Özşahin TAC'83 - kozsahin@gmail.com

Sevgili 2019 Mezunlarımız,

Aramıza hoş geldiniz.

130 yıllık bir geleneğin son halkası olarak sizleri aramızda görmekten büyük mutluluk duyduğumuzu bilmenizi isteriz. Bundan sonraki yaşamınızda kimliğinizin bir parçası olarak sizin daima yanınızda olacak bu büyük camiyı bir araya getiren Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneğinin, 2019 dönemi olarak, artık siz de bir parçasısınız.

Homecoming başta olmak üzere, Kariyer Merkezi, BizLetter, Tuğla Bursu ve daha nice etkinliklerin düzenlenmesi ve uygulanmasında Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği çatısı altında birçok mezunumuzun ortak emeği var. Tarsus Ana Merkez olmak üzere, İstanbul, Ankara, Adana şubelerimiz ve İzmir, Avrupa ve Amerika'daki temsilciliklerimiz siz mezunlarımıza gerektiğinde yardımcı olabilmek için aktif olarak çalışıyorlar. Her ayın son cuması düzenlenen “Son Cuma” yemeklerinde abi ve ablalarınızla tanışıp görüşebilirsiniz.

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ile çeşitli yollardan bağlantı kurabilirsiniz. En kapsamlı e-mail grubumuza (tac@yahoogroups.com) katılmak için, katılmak istediğiniz e-mail adresi ile “TACYahooGrupÜyelik” konusu ile (tarsusamerikankoleji@gmail.com) yollayarak, gruba katılma isteğinizi belirtmeniz yeterli olacaktır. İsteğiniz üzerine email adresinize gelecek onay e-mailini tıkladığınızda artık TAC E-Groups içerisinde aktif bir kullanıcı olarak yer alabileceksiniz.

Bizlere ulaşmak için;
Dernek E-mail tarsusamerikankoleji@gmail.com
Betül Abila betulablatac@gmail.com
Nuran Baykal nuranbaykal@gmail.com
adreslerini kullanabilirsiniz.

Bizlere sosyal medya hesaplarımızdan da ulaşabilirsiniz.
www.bombalaki.com
facebook.com/bombalaki
twitter.com/tarsusamerikan
instagram.com/tacalumni
[Linkedin.com/in/bombalaki](https://linkedin.com/in/bombalaki)

Ayrıca, İstanbul ve Ankara'ya yolu düşen mezunlarımız,
İstanbul Şube Başkanı TAC '88 Umut Yalnız
0 533 527 54 91 / umutyalniz@gmail.com

Adana Şube Başkanı Emre Bozkırlı '92
0532 684 39 93 / emrebozk@yahoo.com

Ankara Ankara Şube başkanı TAC '73 Alp Bekişoğlu
0 533 689 31 85 / abekisoglu@sada.com.tr

İzmir İl Temsilciliği TAC'81 Fatih Özbayrakçı
0 533 317 62 97 / ftac81@hotmail.com

ile lütfen irtibata geçebilirsiniz. Abileriniz size gittiğiniz yerde destek olacaktır. Yurtdışı ve başka şehirler için de bizlerden bilgi alabilirsiniz. Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneğini ve etkinliklerini aşağıdaki sosyal medya hesapları üzerinden de takip edebilirsiniz. Üniversite hayatınızda şimdiden başarılar dileriz.

Tekrar aramıza hoş geldiniz..

**Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği**

ADEN AŞLAN

ALİ ÖZALTIN

ALPER KUTLAR

AŞLI AYDOĞDU

ATAHAN KAFKAS BALKAROĞLU

ATAKAN ARIKAN

ATAKAN ÖNENLİ

BARIŞ DOKGÖZ

BARTU BAYRAKTAR

BAŞAK ÖZCAN

BEDİR CEM HAYTAÇ

BER NACİ GÜLALP

BERKE CAN

BERKE DAÇDELEN

BESTE ÖZYÜREKOĞLU

BİLLUR ARIKAN

BORA KOÇAK

BUĞRA ERGİN

CAN DOKGÖZ

CEVAHİR BOZKURT

ÇAĞLA AYTEKİN

ÇİÇDEM NAZ BOĞA

DEFNE BUNDUR

DEFNE TALYA BOYAR

DENİZ KORKMAZ

DENİZ KOÇAK

DİLA ÇELİK

DİLA AKSOY

DOĞU YURTSEVER
ECE ÖZER
ECE DENİZ GÜRPINAR
EDA ALTUNTAŞ
EGE BAYKAL
ELİF DAYI
EMİRHAN NASIF
EMRE YAPICI
EMRE ÖZEKİCİ
EREN BURAK GÖKPINAR
EROL KAAAN BOŞAN
GÜNEY MENTEŞ
HASAN KUTAY KOKULU
HÜSEYİN EMİR ÇİFÇİ

ILGIN GÖKTEN
İBRAHİM EFE ÇİFÇİ
İDİL BAYIK
KAAN ERDİBİL
KUTAY İLERİ
LAVİNYA YEKE
LETİSYA MERYEM LİN SAYEK
MEHMET BERKE ORTATEPE
MEHMET EGEMEN ÜNLÜSOY
MELİKE ÇAĞLA ALPAY
MELİS VURAL
MELİSA ÇAYAN
MELİSA KARAKULLUKCU
MERT SÖÇÜTLÜ

MERT YİĞİTBAŞI
MERT KEDECE
MİNEL DOĞRU
MURAT SUN
MÜGE NUR HADDAT
NİDA GÖRKEM AKTAŞ
OSMAN AKKEŞE
ÖMER DİKENCİK
PELİN SU ULUDOĞAN
RAMAZAN MERT GENÇ
SELAHATTİN TİBET KURT
SELEN YILMAZ
SENA ERDİNÇ
SUDE SEVİNDİ

ŞERİFE ÇAĞLA KÜPÜK
TUNA TOPRAK ÇAVAŞ
TUNÇ TÜRELİ
ÜLFET U MAY NURŞAL
YAĞIZALP COŞKUN
YAĞMUR SONTUR
YAŞAR BORA YÜKSEL
YİĞİT BEZEK
YİĞİT NİZAMETTİN DAKYÜREK
ZEHRA İDİL GÜDEMEZ
ZEYNEP NAZ YOĞURTCUOĞLU

TAC
YAYLA EVİ
BİR TELEFON
KADAR
YAKIN

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz!

Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını
içinizde hissetmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz...

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA
TELEFON: 0 530 333 83 99